



BULLETIN

2/2005

OBSAH

LEGISLATIVA – KOMENTÁŘE

**NOVÉ STANOVISKO MINISTERSTVA FINANCÍ
K PROBLEMATICE OCEŇOVACÍCH ROZDÍLŮ 2**

INTERPRETACE NÚR č. I – 1, I – 2 5

Z KOORDINAČNÍHO VÝBORU MF A KDP ČR 10

**SCHVALOVÁNÍ A ROZDĚLOVÁNÍ
HOSPODÁŘSKÉHO VÝSLEDKU 17**

Kongervence standardů finančního výkaznictví 22

INFORMACE

HESLO: NEPŘÍJEMNOST NEBO UMĚNÍ? 24

VII. SNĚM KOMORY 26

Pohlednice z Karibiku 34

Pozvánky na akce Komory 44

LEGISLATIVA – KOMENTÁŘE

NOVÉ STANOVISKO MINISTERSTVA FINANCÍ K PROBLEMATICE OCEŇOVACÍCH ROZDÍLŮ

V návaznosti na otázky poplatníků k problematice zdaňování nákladů a výnosů z titulu přeceňování některých složek majetku a závazků na reálnou hodnotu v souvislosti s výkladem pojmu „oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupi“, který je uveden v § 23 odst. 3 písm. c) bod 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDP) – z hlediska výnosů a § 25 odst. 1 písm. zh) ZDP – z hlediska nákladů a k zajištění právní jistoty poplatníků zaujímá Ministerstvo financí, po projednání s Komorou daňových poradců ČR, v této věci sjednocující výklad, který nahrazuje veškerá dosavadní stanoviska Ministerstva financí k dané problematice.

1. Výklad pojmu oceňovací rozdíl vzniklý jinak než koupi

Ustanovení § 23 odst. 3 písm. c) bod 4 a § 25 odst. 1 písm. zh) ZDP vylučuje v souladu s důvodovou zprávou z daňově uznatelných nákladů a výnosů odpis oceňovacího rozdílu k nabytému majetku vzniklému z titulu vkladu podniku nebo jeho části (§ 59 odst. 5 ObchZ), respektive přeměny (§ 69 ObchZ), a to v souladu s tím, jak je pojem oceňovací rozdíl definován v § 7 odst. 10 vyhlášky č. 500/2002 Sb. Z hlediska současné legislativy výše uvedená ustanovení nedopadají na jiný typ účetních nákladů a výnosů.

2. Náklady a výnosy z titulu derivátů a majetku a závazků zajištěných deriváty

2.1. Deriváty prokazatelně sjednané za účelem zajištění

Za deriváty prokazatelně sjednané za účelem zajištění v souladu s poslední větou § 24 odst. 2 písm. zg) ZDP je možné považovat deriváty, u kterých poplatník správci daně prokáže (§ 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplat-

ků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), že jde o deriváty, které prokazatelně sjednal za účelem zajištění svých rizik. Důkazním prostředkem v této věci bude účtování o těchto derivátech jakožto o zajišťovacích derivátech dle účetních předpisů, a to minimálně na počátku zajišťovacího vztahu. Na druhé straně i v případě, kdy o daných derivátech nebude poplatník účtovat jakožto o zajišťovacích derivátech, může doložit a prokázat správci daně (§ 31 odst. 9 ZSDP) při využití všech přípustných důkazních prostředků dle § 31 odst. 2 ZSDP, že se jedná o deriváty prokazatelně sjednané za účelem zajištění. Jinak řečeno, nelze omezit deriváty splňující podmínky poslední věty pouze na ty, o nichž je dle účetních předpisů účtováno jako o zajišťovacích.

V případě derivátů, které splní podmínky poslední věty § 24 odst. 2 písm. zg) ZDP platí, že veškeré náklady a výnosy vzniklé z titulu těchto derivátů a případně majetku a závazků zajištěného těmito deriváty (ať již jde o náklady a výnosy z titulu přecenění na reálnou hodnotu nebo o náklady a výnosy z titulu vypořádání) budou ponechány ve výsledku hospodaření a z hlediska daně z příjmů bude plně akceptováno účetní zachycení, a to v souladu s § 23 odst. 2 a 10 ZDP (tzn. tyto náklady a výnosy budou plně daňově relevantní).

3. Cenné papíry

3.1. Právní stav platný v roce 2004 (respektive ve zdaňovacích obdobích započatých v roce 2004)

Náklady a výnosy z titulu přecenění cenných papírů na reálnou hodnotu jsou v souladu s § 23 odst. 4 písm. i) ZDP vylučovány z výsledku hospodaření s výjimkou nákladů a výnosů z titulu přecenění na reálnou hodnotu u:

- cenného papíru, který je obchodovatelný na veřejném trhu, a to i zahraničním, nachází-li se tento zahraniční trh v členském státě Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, nebo bylo-li obchodování prostřednictvím zahraničního trhu schváleno Komisí pro cenné papíry,
- dluhopisu,
- podílového listu,
- cenného papíru představujícího účast na základním kapitálu investičního fondu,

u nichž jsou náklady a výnosy z titulu přecenění na reálnou hodnotu ponechány ve výsledku hospodaření podle zaúčtování (tj. tyto náklady a výnosy jsou daňově relevantní). V případě prodeje cenných papírů přeceňovaných na reálnou hodnotu je postupováno podle § 24 odst. 2 písm. r) ZDP.

3.2. Právní stav platný od 1. ledna 2005

S účinností od 1. ledna 2005 již ustanovení § 23 odst. 4 písm. i) ZDP nedopadá na náklady a výnosy z titulu přecenění cenných papírů na reálnou hodnotu. Tzn., že veškeré náklady a výnosy z titulu přecenění cenných papírů na reálnou hodnotu jsou ponechány ve výsledku hospodaření v souladu s § 23 odst. 2 a 10 ZDP podle zaúčtování, tzn. jsou plně daňově relevantní.

V případě prodeje cenných papírů přeceňovaných na reálnou hodnotu je postupováno podle § 24 odst. 2 písm. r) ZDP.

4. Pohledávky přeceňované na reálnou hodnotu

Náklady a výnosy z titulu přecenění pohledávky na reálnou hodnotu jsou vyloučeny z výsledku hospodaření, a to na základě § 23 odst. 4 písm. k) ZDP.

Pokud budou skutečnosti obsažené v tomto stanovisku k postupu při zdaňování oceňovacích rozdílů a při operacích s deriváty důvodem pro podání dodatečného daňového přiznání na daň z příjmů vyšší, bude tato okolnost při rozhodování o žádosti o prominutí příslušenství daně podle § 55a odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, posuzována jako tvrdost, kterou je nutno odstranit prominutím penále ve výši odpovídající vlivu dodatečně zdaněných rozdílů.

V Praze dne 23. května 2005

INTERPRETACE NÚR I – 1

Přechodné rozdíly při výchozím uznání aktiv

Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky (§ 7 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů). Za vedení účetnictví je odpovědná účetní jednotka. Tato interpretace není právně závazným stanoviskem, pouze vyjadřuje odborný názor Národní účetní rady a může být aplikována pouze v kontextu s Předmluvou Národní účetní rady k interpretacím českých účetních předpisů.

Odkaz: Český účetní standard 003 – Odložená daň

Popis problému

1. Obecné pravidlo obsažené v ČÚS 003 říká, že se odložená daň zjišťuje ze všech přechodných rozdílů, které vznikají z rozdílného účetního a daňového pohledu na položky zachycené v účetnictví. Přechodný rozdíl vzniká vždy, když se nerovná účetní hodnota aktiva nebo závazku daňové hodnotě. Většina přechodných rozdílů, které vznikají z rozdílného účetního a daňového pohledu na položky zachycené v účetnictví jsou rozdíly tzv. časové, kdy stejný náklad nebo výnos ovlivní účetní zisk v jiném období než daňový zisk a tudíž z nich vzniká odložená daň vždy. Dále existují takové přechodné rozdíly, které však nejsou zároveň časovými rozdíly, což je případ některých přechodných rozdílů při výchozím uznání aktiva. Takový rozdíl může vzniknout pořízením dlouhodobého majetku (např. osobního automobilu), u něhož zákon o daních z příjmů stanovuje maximální výši vstupní daňové základny.
2. Rozdíl mezi výchozí účetní hodnotou aktiva a jeho vstupní daňovou základnou by tedy měl mít za následek vznik přechodného rozdílu. Protože ustanovení ČÚS 003 tuto konkrétní situaci výslovně neřeší, může být v těchto případech odložená daň vykázána v různých účetních jednotkách způsobem, který je nejednotný, popř. v rozporu s obecně uznávanými účetními zásadami zakotvenými v zákoně o účetnictví.
3. Z uvedeného popisu problému vznikají následující otázky:
 - a) zda vzniká přechodný rozdíl,
 - b) zda je správné v takových případech odloženou daň vykázat,
 - c) kde by měla být případná odložená daň vykázána.

Řešení

4. Nákup aktiva jehož výchozí účetní hodnota se liší od vstupní daňové základny způsobuje přechodný rozdíl.
5. Dopad takového přechodného rozdílu ve formě odložené daně se vykazuje v souladu s povahou této transakce, tj. jako součást pořizovací ceny kupovaného aktiva.
6. Zahnutí odložené daně do pořizovací ceny by však mohlo snížit vypovídací schopnost účetních výkazů, a proto se nedoporučuje podniku, aby uznával výsledný odložený daňový závazek nebo pohledávku ani při výchozím uznání ani následně .

Zdůvodnění

7. V souladu s principem věrného a poctivého zobrazení obsaženým v zákoně o účetnictví je nezbytné dodržet pravidlo, že se odložená daň vykazuje shodně s transakcí, která odloženou daň vyvolala. V případě výchozího uznání aktiva by se odložená daň musela vykazovat jako součást pořizovacích nákladů daného aktiva. Takový druh pořizovacího nákladu neuznává ani zákon o účetnictví ani Mezinárodní standardy účetního výkaznictví (např. IAS 12), které uvádějí, že tento postup by mohl snížit vypovídací schopnost účetních výkazů, a proto se nedoporučuje podniku, aby uznal výsledný odložený daňový závazek nebo pohledávku ani při výchozím uznání aktiva ani následně. Toto pravidlo bylo použito pro popsané transakce i při stanovení řešení v této Interpretaci.

Datum schválení této interpretace NÚR: 28. února 2005

Zpracovatel interpretace:

prof. Ing. Libuše Müllerová, CSc.

Katedra finančního účetnictví VŠE v Praze

e-mail: muller@vse.cz

INTERPRETACE NÚR I – 2

Přechodné rozdíly při přeměnách a vkladech

Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky (§ 7 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů). Za vedení účetnictví je odpovědná účetní jednotka. Tato interpretace není právně závazným stanoviskem, pouze vyjadřuje odborný názor Národní účetní rady a může být aplikována pouze v kontextu s Předmluvou Národní účetní rady k interpretacím českých účetních předpisů.

Odkaz: Český účetní standard 003 – Odložená daň

Popis problému

1. Obecné pravidlo obsažené v ČÚS 003 říká, že se odložená daň zjišťuje ze všech přechodných rozdílů, které vznikají z rozdílného účetního a daňového pohledu na položky zachycené v účetnictví. Přechodný rozdíl vzniká vždy, když se nerovná účetní hodnota aktiva nebo závazku daňové hodnotě. Většina přechodných rozdílů, které vznikají z rozdílného účetního a daňového pohledu na položky zachycené v účetnictví, jsou rozdíly tzv. časové, kdy stejný náklad nebo výnos ovlivní účetní zisk v jiném období než daňový zisk a tudíž z nich vzniká odložená daň vždy. Dále existují takové přechodné rozdíly, které však nejsou zároveň časovými rozdíly, což je případ přechodných rozdílů při přeměnách společností a nepeněžitých vkladech do společností.
2. V souladu s ustanoveními ČÚS 003 vznikají z důvodu přecenění aktiv při přeměnách společností a při nepeněžitých vkladech majetku do společností přechodné rozdíly, které vyústí v odloženou daň. Přitom účetní hodnota majetku je zvýšena (nebo snížena) na reálnou hodnotu, ale daňová základna zůstává v původní výši. V případě přeměn se u zanikající společnosti u těch položek, které jsou přeceňovány proti vlastnímu kapitálu, odložená daň zaučtuje stejným způsobem, ještě v konečné rozvaze zanikající společnosti. V případě nepeněžitých vkladů vykáže nabývající účetní jednotka odložený daňový závazek proti neuhrazené ztrátě minulých let, popř. odloženou daňovou pohledávku proti nerozdělenému zisku minulých let.
3. V případě vkladů do obchodních společností dochází k přecenění vkládaného majetku na reálnou hodnotu, která je zpravidla vyšší než účetní hodnota majetku u vkládající účetní jednotky. Odložená daň zúčtovaná v tomto případě proti neuhrazené ztrátě minulých let ovlivňuje poměr cizích a vlastních zdrojů vykazovaný účetní jednotkou, do které byl majetek vložen. Důsledkem

může být i záporný vlastní kapitál se všemi dopady, které vyplývají z ustanovení obchodního zákoníku a dalších právních předpisů. Z tohoto důvodu se účetní jednotky v takových případech brání vykázat odloženou daň s odůvodněním, že se nejedná o přechodný rozdíl mezi účetní hodnotou majetku a jeho daňovou základnou, ale o rozdíl trvalý.

4. Opačná situace nastává tehdy, je-li vklad přeceněn na nižší reálnou hodnotu, než je účetní hodnota vkládaného majetku. Odložená daňová pohledávka je vykázána proti nerozdělenému zisku minulých let, což zlepšuje vykazovanou finanční pozici účetní jednotky, do které byl majetek vložen. Přitom obchodním zákoníkem není zakázáno použít nerozdělený zisk minulých let, který vznikl z přecenění vkladu pro rozdělení. Důsledkem může být porušení konceptu zachování majetkové podstaty účetní jednotky, a tím i případné ohrožení předpokladu trvání účetní jednotky.
5. Přesto, že případy přeměn společností a nepeněžitých vkladů do společností jsou ČÚS 003 řešeny, vznikají při jejich praktické aplikaci následující otázky:
 - a) zda vzniká přechodný rozdíl,
 - b) zda se v těchto případech vykazuje odložená daň,
 - c) jak má být dopad takové odložené daně vykázán.

Řešení

6. Přechodné rozdíly při přeměnách společností nebo nepeněžitých vkladech do společností vznikají jako rozdíl mezi přeceněnou účetní hodnotou a nezměněnou daňovou základnou.
7. Tento přechodný rozdíl vyústí v odloženou daň, jejíž dopad se vykazuje v souladu s povahou této transakce, tj. proti vlastnímu kapitálu, a to v případě přeměn společností ještě v konečné rozvaze zanikající společnosti a v případě nepeněžitých vkladů do společností proti nerozděleným ziskům (neuhrazeným ztrátám) nabyvatele.
8. V případě zvýšení vlastního kapitálu vykázáním odložené daňové pohledávky je nutné provést test na uplatnitelnost odložené daňové pohledávky. Případné dopady vykázání odložené daně z titulu přeměn a vkladů proti vlastnímu kapitálu na předlužení či na disponibilní zisk pro rozdělování popíše účetní jednotka v příloze k účetní závěrce.

Zdůvodnění závěrů

9. Přecenění majetku při přeměnách a vkladech vede plně v souladu s českými účetními předpisy i s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví ke vzniku přechodných rozdílů. Takové přechodné rozdíly však nejsou časovými rozdíly a jejich dopady nesmí ovlivnit hospodářský výsledek za období.

10. Vzhledem k odlišnému způsobu zachycení goodwillu od IFRS, požadujícímu přecenění ještě v konečné rozvaze zanikající účetní jednotky, nelze použít postup vykázání dopadu odložené daně vyplývající z přeměn společností podle IAS 12 (tj. přímo do goodwillu), a proto se dopad takové odložené daně musí vykazat v souladu s ČÚS 003 proti vlastnímu kapitálu ještě v konečné rozvaze zanikající společnosti. Tím, že takto vzniklá odložená daňová pohledávka nebo závazek vstoupí společně s ostatními aktivy a závazky do počáteční rozvahy pokračující společnosti, ovlivní vzniklý goodwill v konečném důsledku stejným způsobem, jako při účtování v souladu s IFRS.
11. Dopad odložené daně, která vznikla v souvislosti s nepeněžitým vkladem do společnosti, musí být vykázán v souladu s povahou transakce, která takovou daň vyvolala, tj. do vlastního kapitálu společnosti. Vzhledem k tomu, že dopad odložené daně z důvodu nepeněžitých vkladů bezprostředně ovlivňuje výši zdrojů použitelných k rozdělení, je důležité jeho vysvětlení v příloze (viz. odst. 8 této interpretace) tak, aby nebyla ohrožena schopnost externích uživatelů činit na základě účetní závěrky správná rozhodnutí.

Datum schválení této interpretace NÚR: 28. února 2005

Zpracovatel interpretace:

prof. Ing. Libuše Müllerová, CSc.
Katedra finančního účetnictví VŠE v Praze
e-mail: muller@vse.cz

Z KOORDINAČNÍHO VÝBORU MF A KDP ČR

Problematika poskytování služeb na dlouhodobé bázi (uzavřeno 23. 3. 2005)

Předkládají: Mgr. Milan Tomíček, daňový poradce, číslo osvědčení 1026
Ing. Jiří Nesrovnal, daňový poradce, číslo osvědčení 1757

Cílem tohoto příspěvku je vyjasnit okamžik vzniku daňové povinnosti v situacích, kdy se poskytovatel služeb a jeho zákazník dohodnou na poskytování služeb na základě smlouvy, uzavřené na delší časové období či na dobu neurčitou. Za účelem zjednodušení předpokládáme, že jak dodavatel, tak zákazník jsou osoby registrované k české DPH.

Standardním příkladem jsou např. služby podpory informačních systémů („IT maintenance“) či poradenské služby.

Jestliže nejsou za tyto služby hrazeny platby předem a nejsou ani vystavovány daňové doklady, vzniká daňová povinnost dle §21, odst. 6, písm. a) zákona o DPH v platném znění (ZDPH) teprve k okamžiku poskytnutí služby.

Kromě toho jsou v §21 rovněž definována tak zvaná dílčí a opakovaná plnění, u kterých je datum uskutečnění zdanitelného plnění nadefinován odlišně.

„Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se....uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva“.

„Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy“.

Jestliže odhlédneme od smluv o dílo, považuje se dílčí zdanitelné plnění za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U opakovaných plnění se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období.

Nejdříve je tedy nutno určit, zda dané služby je nutno považovat za dílčí či opakovaná zdanitelná plnění nebo „normální“ zdanitelná plnění.

Z výše uvedených definic plyne, že jak v případě dílčích, tak v případě opakovaných plnění musí jít, mimo jiné, o plnění ve sjednaných lhůtách. Navíc se u dílčích plnění musí jednat o plnění ve sjednaném rozsahu, přičemž rozsah tohoto plnění je menší než plnění nadefinované v uzavřené smlouvě (předmět smlouvy).

U opakovaných plnění se musí jednat o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

V případě poradenských služeb či služeb údržby informačních systémů se na jedné straně sice jedná o služby stejné povahy ve smyslu opakovaných plnění, ale na druhé straně se u jednotlivých plnění dle smlouvy nejedná o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva, ve smyslu dílčích plnění.

Nastává tedy otázka, zda se jedná v tomto případě o plnění dílčí či opakovaná či zda vůbec je možno tato specifická ustanovení použít.

Dle našeho názoru výše uvedené služby nesplňují podmínku plnění ve sjednaných lhůtách, která je obsažena v obou definicích. Tyto služby jsou poskytovány průběžně, ale ne dle nějakého pevného harmonogramu. Jsou poskytovány dle aktuálních požadavků zákazníka.

Proto by se u těchto služeb nemělo jednat ani o dílčí plnění ani o opakovaná plnění. Následně je nutno tedy vyřešit, kdy jsou tyto služby vlastně považovány za poskytnuté. ZDPH neobsahuje žádné další ustanovení k této otázce. Nicméně v souladu s článkem 10, odstavec 2 Šesté směrnice *„poskytování služeb, na něž navazují postupná vyúčtování nebo postupné platby, se považují za uskutečněná okamžikem, kdy uplyne období, na které se tato vyúčtování nebo platby vztahují. Členské státy mohou v určitých případech stanovit, že průběžné dodávky zboží a služeb, které se uskutečňují během časového období, jsou považovány za uskutečněné minimálně jednou ročně“*.

Jelikož tyto služby jsou poskytovány na dlouhodobé bázi, přičemž k jejich fakturaci dochází postupně za určitá sledovaná období, mělo by na ně být aplikovatelné výše uvedené ustanovení Šesté směrnice.

Jelikož Česká republika nevyužila možnosti uvedenou výše v poslední větě, je nutno tyto služby (zdanitelná plnění) považovat za uskutečněné vždy k poslední-

mu dni časového období, za které je do 15 dnů po skončení tohoto období vystavena poskytovatelem služby faktura – daňový doklad na základě hodnoty služeb poskytnutých během daného období.

Jestliže si poskytovatel a jeho zákazník dohodnou, že poskytovatel bude fakturovat např. měsíční paušální odměnu, bude, vycházející ze stejných principů, posledním den daného „fakturačního“ období opět považován za okamžik uskutečnění zdanitelného plnění, jestliže daňový doklad nebude vystaven dříve.

Závěr

Výše uvedené služby jsou považovány za uskutečněné posledním dnem časového období, za které je vystavena poskytovatelem služby faktura – daňový doklad. Jestliže je tedy mezi poskytovatelem poradenské služby a jeho zákazníkem uzavřena smlouva o poradenství např. na období dvou let, a poskytovatel fakturuje své služby např. dle aktuálního stavu hodnoty poskytnutých služeb k poslednímu dni každého kalendářního pololetí, dané služby jsou považovány za uskutečněné k těmto dnům.

Stejným způsobem musí být postupováno v případech, kdy v relevantní smlouvě nejsou definovány pevné termíny pro vystavování faktur – daňových dokladů, tj. v případě, že poskytovatel je oprávněn vystavovat faktury v intervalech dle svého uvážení, a v případech fakturace paušálních částek.

Návrh

Doporučovali bychom výše uvedený závěr vhodným způsobem publikovat.

Stanovisko MF:

Souhlas se závěrem předkladatele příspěvku.

**Problematika ustanovení § 4 odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., o DPH
(dále jen ZDPH) při přepočtu cizí měny na české koruny při vystavování
daňových dokladů zplnomocněnou osobou.**

(uzavřeno 23. 3. 2005)

Předkládají: Ing. Marika Konečná, CSc., daňový poradce č. osvědčení 294
 Mgr. Milan Tomíček, daňový poradce č. osvědčení 1026

Cílem tohoto příspěvku je vyjasnit, jaký kurs by měl být uplatněn při přepočtu cizí měny na české koruny v případě, že k vystavení daňového dokladu je ve

smyslu §26, odst. 3 zmocněna osoba, pro kterou se zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet uskutečňuje.

Dle ustanovení § 4 odst. 4 ZDPH se pro přepočtení cizí měny na české koruny použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro „osobu provádějící přepočtení ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, popřípadě přiznat osvobození od daně“.

Tento postup by měl být logicky uplatněn i v případě, že plátce na základě ustanovení § 26 odst. 3 ZDPH písemně zmocní k vystavování dokladů osobu, pro kterou se zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně uskutečňuje (tzv. self-billing) nebo třetí osobu.

ZE ZDPH však dle našeho názoru již nelze jednoznačně dovodit, zda se pro přepočtení cizí měny na české koruny použije v tomto případě kurz platný pro plátce, který poskytl plnění nebo kurz platný pro osobu, která jeho jménem vystavuje daňový doklad.

Problém spočívá ve vymezení osoby „provádějící přepočtení“, zda se musí vždy jednat o osobu, která uskutečnila dané plnění, či zda je za tuto osobu možno považovat i osobu, která na základě dohody s osobou poskytující plnění vystavuje daňový doklad a fakticky musí provést přepočtení cizí měny na českou měnu a zjištit základ daně.

V praxi často dochází k situacím, a to především v případě velkých („monopolních odběratelů“), že daňové doklady jsou na základě písemné smlouvy s dodavatelem vystavovány tímto odběratelem, přičemž fakturované hodnoty jsou běžně vyčísleny v cizí měně. Kurz používaný v účetnictví jednotlivých dodavatelů a tohoto odběratele se ve většině případů liší.

Jak je již uvedeno výše, ze ZDPH jednoznačně nevyplývá, zda použít

- kurz platný pro odběratele, který je „osobou provádějící faktický přepočtení ke dni vzniku povinnosti přiznat daň“ nebo
- kurz platný pro dodavatele, který poskytl předmětné plnění a jehož jménem je daňový doklad vystavován.

Vzhledem k tomu, že:

- v souladu s § 4 odst. 4 ZDPH má být pro přepočtení cizí měny použit kurz platný pro osobu provádějící přepočtení bez další specifikace, přičemž ze ZDPH není možné dovodit, že touto osobou musí být osoba poskytující plnění,

- plátce je povinen přijmout všechny daňové doklady takto vystavené odběratelem, tj. bez dodatečných úprav, čímž by nemělo docházet k žádným daňovým únikům,
- uplatňování kurzů platných na straně dodavatelů by zcela znemožnilo aplikaci self-billingu v praxi, jelikož odběratel nemůže sledovat několik různých kurzů platných pro jeho dodavatele (nemá ani oporu v žádném právním předpise, která by mu umožňovala tento údaj požadovat),

jsme toho názoru, že za osobu provádějící přepoččet ve smyslu §4, odst. 4 ZDPH může být v případě self-billingu považován i odběratel, který vystavuje daňový doklad a fakticky provádí přepoččet cizí měny na českou měnu.

Při posouzení, zda touto osobou může být i „třetí osoba“ ve smyslu §26, odst. 3, písm. b) ZDPH, je nutno vyjít i ze znění samotné Šesté směrnice, jejíž text je v relevantním článku 22 (3)(a) částečně odlišný od znění §26, odst. 3 ZDPH.

V článku 22(3)(a) Šesté směrnice se nehovoří o „zplnomocnění“, nýbrž o tom, že každý plátce je povinen zajistit, aby byla vystavena faktura (daňový doklad), a to samotným tímto plátcem nebo jeho zákazníkem, popř. třetí osobou, ale již jménem a na účet plátce (poskytovatele). Šestá směrnice tedy staví na jednu úroveň variantu, kdy fakturu vystaví poskytovatel či jeho zákazník, a tuto odlišuje od varianty, kdy tuto fakturu vystaví třetí osoba, jelikož tato třetí osoba již logicky nejedná vlastním jménem, nýbrž jménem a na účet poskytovatele. Tato třetí osoba tudíž poskytuje pouze službu spočívající ve vystavování daňových dokladů, přičemž musí postupovat dle příkazů poskytovatele a na základě jím poskytnutých podkladů. Proto tato třetí osoba již nemůže být považována za osobu, která provádí přepoččet kursu pro účely DPH.

Návrh

Doporučovali bychom publikovat stanovisko, že při vystavování daňových dokladů odběratelem namísto svého dodavatele může být pro přepoččet cizí měny na české koruny na základě § 4 odst. 4 ZDPH používán kurz platný pro odběratele, který vystavuje daňový doklad v souladu s §26 odst. 3 písm. a) ZDPH.

Stanovisko MF:

Souhlas se závěrem předkladatele příspěvku.

SCHVALOVÁNÍ A ROZDĚLOVÁNÍ HOSPODÁŘSKÉHO VÝSLEDKU

V minulých týdnech jsme všichni zakončili práce na účetních závěrkách a zjistili jednu z nejdůležitějších účetních kategorií – hospodářský výsledek. Může se zdát, že si můžeme vydechnout a práce na uplynulém roce pro nás končí. Zaúčtovat rozdělení hospodářského výsledku v průběhu roku následujícího je přece už hračkou a zvládne to i absolvent krátkodobého účetního kurzu. Přesto však v naší konzultantské praxi často zjišťujeme, že právě rozdělení hospodářského výsledku ve schvalovacím řízení má své nedostatky. Protože se nejedná o operace, které by jakkoli ovlivnily daňový základ, tak si s touto operací, zejména na menších neauditovaných společnostech častokrát účetní mnoho hlavu nelámou. Naši klienti či zaměstnavatelé však zcela jistě nemají nejmenší zájem nedodržovat zákonná ustanovení a my, účetní, můžeme být i na tomto poli tou silou, která přispěje k tomu, že hospodářský výsledek – kategorii na níž bez nadsázky stojí a padá životaschopnost firmy – dokážeme nejen správně vyčíslit, ale i podat pomocnou ruku jednateli či společníkům a navrhnout jeho řádné a včasné vypořádání.

V příspěvku se budu věnovat rozdělení hospodářského výsledku ve společnosti s ručením omezeným, a to hned ze dvou důvodů – jde o nejrozšířenější právní formu podnikání u nás, a jde často o společnosti „rodinné“, v nichž jsou vztahy mezi společníky často velmi neformální. Zatímco akciové společnosti nebo větší spol. s r.o. mají právníky či dohled auditorů, nad menšími stojí často jen finanční orgán, a ten zatím řeší jen správnou výši daňové povinnosti. I když hrozba pokuty ze zákona o účetnictví tu je. A co teprve, když se společníci – kdysi dobří přátelé, ve zlém rozejdou?

Nejdříve však, co říká zákon. Jednu ze základních účetních zásad – zásadu dokladovosti nevzpomínám v našem bulletinu poprvé. Tato zásada se promítá do § 6 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. **Jediným správným podkladem pro zaúčtování rozdělení hospodářského výsledku je zápis z jednání valné hromady společníků**, viz. § 178 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ObchZ). Z tohoto ustanovení vyplývá i fakt, že záloha na podíl na zisku je nepřipustná, neboť předpokladem práva na podíl na zisku je rozhodnutí valné hromady o rozdělení zisku zjištěného v účetní závěrce. Proto by se ani účtování o záloze na zisk rozhodně nemělo objevit.

V § 128 odst. 1 ObchZ je stanovena povinnost, že **valná hromada se musí sejít nejpozději do šesti měsíců od posledního dne účetního období, aby schválila**

řádnou účetní závěrku. Tato lhůta platí i pro společnosti, které mají ve smyslu § 40 zákona o správě daní a poplatků termín zpracování účetní závěrky a podání daňového přiznání ke 30.6. následujícího roku. Těto skutečnosti bychom měli přizpůsobit harmonogram prací na účetní závěrce definovaný účetní směrnici. S ohledem na lhůty pro svolání valné hromady bychom i u společností s „odkladem“ podání daňového přiznání měli uzavřít účetnictví nejpozději v průběhu května! Dodávám, že oproti původnímu znění ObchZ došlo ke zpřísnění, poněvadž do konce roku 2000 byla lhůta pro schválení účetní závěrky osm měsíců. Přesto však raději nepodceňujeme řádné svolání valné hromady, protože důsledkem může být i vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady soudem (§ 183 ObchZ).

Na valné hromadě by měl jednatel nejen seznámit společníky s účetní závěrkou a doporučit ji ke schválení, ale rovněž navrhnout rozdělení hospodářského výsledku.

A) Pravidla pro rozdělení zisku

- 1) Společnost s ručením omezeným povinně vytváří **zákonný rezervní fond** (§ 124 ObchZ), a to tak, že v prvním roce v němž společnost dosáhne zisku tvoří příděl 10 % čistého zisku, maximálně 5 % základního kapitálu. V dalších letech činí příděl rezervnímu fondu 5 % čistého zisku, a to až do okamžiku, kdy dosáhne rezervní fond 10 % základního kapitálu (připomínám, že pokud bude následně z rozhodnutí valné hromady použit pro úhradu ztráty, musí být po vytvoření zisku znovu dotvořen!).
- 2) Po splnění této zákonné povinnosti, může společnost přistoupit ke **zvažování výplaty podílu na zisku**. Aby tak mohla učinit, je nutno splnit současně tři zákonné podmínky. Pokud se týká zákonné úpravy, najdeme je všechny v části ObchZ, která se týká akciových společností. V zákonné úpravě společnosti s ručením omezeným nás na ně ale odkazuje § 123:

§ 123 odst. 2 v návaznosti na §178 odst. 2 ObchZ

Podíly na zisku lze vyplatit pouze do té výše, aby byla splněna následující podmínka:

$$\begin{array}{rcl} \text{vlastní kapitál} & \geq & \text{základní kapitál} + \text{zákonné rezervní fondy} \\ \text{účet } 41x+42x+43 & & 411+419 \qquad \qquad \qquad 42x \end{array}$$

§ 123 odst. 2 v návaznosti na §178 odst. 6 ObchZ

Maximální podíly na zisku, které lze vyplatit na základě této podmínky je rovna výši kladného čísla, které vyjde ze vzorce:

max. výplata podílu na zisku = +/- hosp. výsledek ve schvalovacím řízení – ztráta min. let – povinný přiděl rezervnímu fondu + zisk min. let + fondy tvořené ze zisku, které je možné použít podle rozhodnutí účetní jednotky

MAX PZ = +/- 431 – 429 – 42x + 428 + 423 + 427 + 421 (nad zákonem stanovenou výší)

§ 123 odst. 2 v návaznosti na §178 odst. 7 ObchZ

tato poslední omezující podmínka platí ve vztahu ke zřizovacím výdajům:

zůstatková cena zřizovacích výdajů \leq zisk min. let + aktuální zisk \leq + fondy tvořené ze zisku, které je možné použít podle rozhodnutí účetní jednotky

011, resp. 018 – 07x \leq 428 + 431 \leq + 427 + 421 (nad zákonem stanovenou výší)

Výše uvedené podmínky ukazují na fakt, že společnost může dosáhnout zisk za účetní období a přesto nebudou splněny podmínky pro jeho výplatu společníkům. Naopak pokud vykáže ztrátu, neznamená to, že nemůže vyplácet žádné podíly na zisku, např. z dostatečně vysokého nerozděleného zisku minulých let.

Porušení těchto pravidel pro výplatu zisku může mít za následek následující skutečnosti:

- možnost prohlášení neplatnosti usnesení valné hromady o výplatě zisku pro rozpor se zákonem (§ 131 a § 183 ObchZ),
- povinnost společníků vrátit takto neoprávněně vyplacený zisk (na rozdíl od akciové společnosti, kde akcionáři dividendy přijaté v dobré víře nevrací). Za toto vrácení ručí společně a nerozdílně jednatelé, kteří dali s takovou výplatou podílů na zisku souhlas,
- povinnost členů dozorčí rady, resp. jiných kolektivních orgánů vrátit neoprávněně vyplacené tantiémy,
- povinnost zaměstnanců vrátit neoprávněně vyplacené podíly na zisku (příjmy podle § 6 zákona o daních z příjmů).

Jen připomínám, že řádně vyplacené podíly na zisku je třeba zdanit srážkou 15 % v případě společníků – daňových rezidentů, či v souladu s platnou smlouvou o zamezení dvojího zdanění v případě společníků – nerezidentů, a tuto daň z příjmů odvést ve lhůtě správci daně.

B) Jak postupovat, když hospodaření společnosti skončí ztrátou

Obchodní zákoník nestanoví žádné speciální podmínky, jakým způsobem a v jaké lhůtě uhradit případnou vykázanou účetní ztrátu. Přesto však v rámci § 193 odst. 1 ObchZ na špatné hospodaření společnosti reaguje (spol. s r. o. se tímto ustanovením, které opět najdeme v části upravující akciovou společnost musí řídit v souladu s nám již známým § 128 odst. 2).

Celková ztráta vykázaná v jakékoli účetní závěrce, snížená o disponibilní zdroje společnosti nesmí překročit základního kapitálu.

Schématicky:

polovina základního kapitálu (účet 411) ≤ celková ztráta (429 + 431) – fondy (41x, 42x rezervní fond jen ve výši přesahují zákonem stanovenou výši a 431 zisk)

Pokud tato situace nastane, má statutární orgán povinnost svolat mimořádnou valnou hromadu a navrhnout zrušení společnosti a vstup do likvidace nebo přijetí jiných opatření, která by vyvedla společnost z této nepříznivé situace.

Povinnost svolat valnou hromadu ukládá v případě, že je společnost v úpadku i § 1 odst. 2 a 3 zákona č. 328/1991 Sb. o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů. Je třeba dát pozor na to, že společnost má obecně povinnost, nachází-li se v úpadku, podat sama na sebe návrh na konkurz. Nesplnění této povinnosti může totiž vést až k naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 126 trestního zákona – porušení povinnosti v řízení o konkurzu!

* * *

Celý příspěvek se točil okolo účtu s poměrně stručným obsahem – hospodářský výsledek ve schvalovacím řízení. Jeho název je výstižný – schvalovací řízení musí bezpodmínečně ve společnosti proběhnout. Jedná se o hospodářskou operaci, která musí být ve smyslu zákona o účetnictví a obchodního zákoníku zdokumentována zápisem z valné hromady, jehož kopie se musí objevit v účtárně a být podkladem pro zaúčtování rozdělení hospodářského výsledku.

Naše práce ale není jen prosté zaúčtování do počítače. S hospodářským výsledkem je třeba dále pracovat. Napadá nás v té chvíli např. hodnocení finanční výkonnosti společnosti, ale dnes jsme si ukázali, že i se samotným schválením a rozhodnutím o vypořádání hospodářského výsledku je dost práce. A s testováním hospodářského výsledku, návrhy a základními doporučeními bychom mohli jednateli při přípravě jednání valné hromady i my výrazně pomoci.

Ing. Magdalena Králová
(kralova@komora-ucetnich.cz)

KONVERGENCE STANDARDŮ FINANČNÍHO VÝKAZNICTVÍ

V dubnu tohoto roku došlo mezi vrcholnými představiteli Evropské unie a U.S. SEC (Americká komise pro dozor nad cennými papíry a finančními trhy) k uzavření rámcové dohody, na jejímž základě nebude nutno převádět finanční výkazy sestavené podle IAS/IFRS pro potřeby uznání U.S. SEC. Tato rámcová dohoda by měla vstoupit v platnost co nejdříve, nejpozději však v roce 2009 a lze ji chápat jako pokračování snah o existenci kvalitních a široce uznávaných standardů finančního výkaznictví.

Evropským společnostem a investorům zatíženým povinností sestavovat své finanční výkazy podle požadavků U.S. SEC tak odpadne povinnost sestavování finančních výkazů podle dvou systémů (US GAAP a IAS/IFRS). O významu tohoto kroku svědčí fakt, že na U.S. SEC je registrováno více než 350 evropských firem.

Jak se vyjádřil zástupce Unie Charlie McCreedy: „Tato dohoda je znakem našeho společného zájmu na odstranění administrativních překážek a s tím spojených nákladů“. Předseda U.S. SEC William Donaldson dále upozornil, že „...konečný úspěch harmonizace s IAS/IFRS bude záviset na mnoha zúčastněných stranách – vč. firem, auditorů a tvůrců standardů...“.

Obě strany se zavázaly během příštích dvou let k velmi úzké spolupráci na poli harmonizace IAS/IFRS s US GAAP.

Obě strany zahájily svá jednání a aktivity v oblasti harmonizace US GAAP a IAS/IFRS již na základě tzv. „Norwalkské dohody“ uzavřené na společném setkání dne 18. září 2002 mezi FASB (Financial Accounting Standard Board) a IASB (International Accounting Standard Board). Cílem projektu „Konvergence“ je co nejúspěšněji harmonizace standardů IAS/IFRS a US GAAP tak, aby postupně vznikl systém standardů, který bude kompatibilní v evropském i americkém ekonomickém (investorském) prostředí.

Obě strany vymezily v „Norwalkské dohodě“ pro úspěch projektu jako zásadní následující aktivity:

Pířífe Norwalské dohody	
▲	Krátkodobý projekt konvergence tzv. „short-term project“
▲	Odstranění rozdílů, existujících k 1. lednu 2005 koordinací společných pracovních programů
▲	Spolupráce na společných projektech tzv. „joint projects“
▲	Podpora koordinace aktivit interpretačních výborů obou tvůrců standardů

Dále jsou některé z aktivit Norwalské dohody stručně vymezeny a u některých bodů je uveden výsledek harmonizačních snah.

Krátkodobý projekt konvergence (tzv. „short-term convergence project“)

Jeho cílem je odstranění nejrůznějších individuálních rozdílů mezi IAS/IFRS a US GAAP. Do krátkodobého projektu konvergence byly v době jeho vzniku zařazeny rozdílů, jež bylo podle názoru stran možno vyřešit v relativně krátké době:

a) Rozdíly, jejichž harmonizace je pod dohledem FASB

- klasifikace refinancovaných závazků,
- klasifikace závazků v případě porušení podmínek smlouvy o půjčce,
- směna aktiv - FASB v důsledku harmonizace vydal v prosinci 2004 SFAS 153,
- dobrovolné změny v účetních politikách - dle IAS 8 se změny v účetních politikách aplikují retrospektivně; řešení dosud aplikované FASB, tedy vykázání kumulativního dopadu změn bude na základě SFAS 154 harmonizováno s řešením IASB,
- úprava IAS 32 a IAS 39 – Finanční instrumenty,
- úprava a vymezení přechodného období v případě vydání nových/upravených standardů.

b) Rozdíly, jejichž harmonizace je pod dohledem IASB

- ukončené operace („Discontinued activities“) – výsledkem harmonizačních aktivit bylo vydání IFRS 5 Dlouhodobá aktiva držena k prodeji a ukončené činnosti, čímž bylo dosaženo plného souladu se SFAS 144,
- náklady spojené s ukončenými operacemi – mělo by dojít k harmonizaci se SFAS 146,
- státní dotace – IAS 20 by měl být revidován ve smyslu SFAS 116; v blízké době vydá IASB Exposure draft.

c) **Rozdíly, jejichž harmonizace jsou pod dohledem obou organizací – IASB i FASB**

- zásoby - FASB vydal v listopadu 2004 SFAS 151,
- účetní politiky, změny v účetních odhadech a chyby,
- odpisy aktiv určených k vyřazení,
- daně ze zisku – IAS 12 by měl být harmonizován s SFAS 109; IASB plánuje vydat Exposure draft ve čtvrtém čtvrtletí letošního roku,
- stavební smlouvy – tato oblast byla později z rozsahu krátkodobého projektu konvergence vyjmuta s argumentem, že bude řešena v rámci společného projektu s FASB týkajícího se uznání výnosů („revenue recognition“),
- hyperinflační ekonomiky – tento bod byl následně z rozsahu krátkodobého projektu vyloučen a o spolupráci byly požádáni tvůrci standardů finančního výkaznictví v Mexiku a Argentíně,
- společné podniky – definice a poměrná metoda konsolidace,
- mezitimní finanční výkazy („Interim financial reporting“),
- vývoj a výzkum,
- vykazování podle segmentů – začátkem tohoto roku se IASB rozhodl adoptovat principy SFAS 131; na čtvrté čtvrtletí letošního roku plánuje IASB vydání Exposure draft.

Spolupráce na společných projektech (tzv. „joint projects“)

V současné době probíhá několik společných projektů týkajících se zejména podnikových kombinací. Konkrétně jde o druhou fázi rozebírající aplikaci metody koupě („purchase method“), dále pak úprava standardu IAS 27 ohledně menšinových podílů a úprava standardu IAS 38 Nehmotná aktiva. K dalším společným projektům patří téma uznání výnosů („revenue recognition“) či problematika koncepčního rámce („conceptual framework“).

* * *

Jedná se o velmi dynamickou oblast, která se neustále vyvíjí a rozsah a rozdíly zde vymezené nejsou konečné či definitivní. Bližší detaily a vývoj v jednotlivých je možno sledovat na webových stránkách obou organizací.

Snahy o harmonizaci účetnictví jsou zcela zásadním krokem pro zjednodušení přístupu na finanční a kapitálové trhy a pro porozumění finančním výkazům jejich uživatelům, ať již interním nebo externím. V bulletinu se k nim budeme vracet.

Ing. Mgr. Jana Markovičová

(jana.markovicova@pfizer.com)

BULLETIN KCÚ • 2/2005 • 21

ODPOČET BEZ OHLEDU NA DODACÍ DOKLAD

Musí mít příjemce služby z Evropské unie pro nárok na odpočet DPH fakturu od poskytovatele? Podle Evropského soudního dvora ne.

Rozhodnutí Evropského soudního dvora (ESD) ve sporu finančního úřadu v německém Gummersbachu s Gerhardem Bockemühlem z dubna loňského roku se týkalo článku 18/1a Šesté směrnice o uplatňování nároku na odpočet DPH příjemcem služby všeobecně známé „reverse-charge“, tj. služby s místem zdanitelného plnění v zemi sídla zákazníka. Při splnění zákonných podmínek předpokládá princip „reverse-charge“, že příjemce služby uplatní odpočet DPH na základě držby platného daňového dokladu vystaveného poskytovatelem služby (faktury). Základním předpokladem pro uplatnění nároku na odpočet DPH je to, že plátce použije přijatá zdanitelná plnění pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na odpočet vzniká dnem uskutečnění zdanitelného plnění nebo dnem přijetí platby, podle toho, co nastane dříve. Podle Šesté směrnice musí mít osoba podléhající DPH za účelem odpočtu daně k dispozici fakturu se všemi předepsanými náležitostmi.

Základní údaje k případu

Gerhard Bockemühl provozuje v Německu stavební společnost. Ve finančním roce 1995 si najal britské dělníky na výkon určitých pracovních činností. Za tuto službu obdržel fakturu a měl uplatnit DPH systémem „reverse-charge“. Podstatou plnění bylo podle smlouvy poskytnutí pracovní síly, tj. služby s místem plnění v sídle zákazníka. Přijaté faktury však neobsahovaly jako předmět plnění „poskytnutí pracovní síly“, ale „vykonanou práci“. Faktury navíc uváděly různé adresy poskytovatele služby. Na základě finanční kontroly dospěl německý finanční úřad v roce 1996 k závěru, že plnění nebylo poskytnuto společností uvedenou na faktuře, ale společností jinou, v daňových dokladech neuvedenou. Následovalo soudní řízení před německým soudem, který v listopadu 2001 požádal Evropský soudní dvůr o výklad Šesté směrnice.

Evropskému soudnímu dvoru byly v souvislosti s případem Bockemühl položeny tři otázky. Základní otázka zněla, jestli osoba, která přijímá službu a je povinná zaplatit DPH, musí mít za účelem uplatnění nároku na odpočet daně na vstupu k dispozici daňový doklad se všemi náležitostmi předepsanými Šestou směrnicí. Pokud ano, jaké náležitosti musí taková faktura obsahovat – šlo především o to, zda musí uvádět hodnotu DPH a jméno a adresu poskytovatele služby. Jednalo se také o tom, jakým způsobem je možné prokázat, že skutečně byly poskytnuty ty služby, které uváděla faktura a jestli může mít nesprávná specifikace slu-

žeb na faktuře právní dopad na uplatnění nároku na odpočet DPH. Podstatou sporu tedy bylo to, zda může příjemce služby jako osoba povinná odvést a zaplatit DPH, vypočítat hodnotu této daně, odvést daň a nárokovat odpočet na vstupu bez ohledu na data uvedená na faktuře vystavené poskytovatelem plnění.

Stanovisko komise a rozhodnutí dvora

Evropský soudní dvůr v podobných sporech žádá o názor Evropskou komisi, jejíž výklad je zpravidla (tj. pokud nedojde k soudnímu řízení před ESD) rozhodující. Komise ve své odpovědi odkázala na změnu Šesté směrnice z prosince 2001, jež sjednotila povinné náležitosti daňových dokladů. Podle názoru Komise je poskytovatel plnění povinen uvést na faktuře své jméno a adresu, neboť na základě faktury musí být možné identifikovat poskytovatele, předmět a pravost zdanitelného plnění. Faktura představuje podle Komise základní prostředek sloužící k ověření správné aplikace DPH. Z popisu plnění by mělo být zřejmé, o jaký typ transakce jde a jestli je tento typ transakce zdanitelným plněním v zemi poskytovatele, nebo nikoliv. ESD však s výkladem Evropské komise nesouhlasil. Dospěl k závěru, že osoba podléhající DPH, která přijímá služby typu „reverse-charge“, není kvůli uplatnění nároku na odpočet DPH povinna mít fakturu se všemi náležitostmi uvedenými v článku 22/3 Šesté směrnice.

Dopad z hlediska českého zákona

V našem zákoně o DPH se princip „reverse-charge“ vztahuje na služby uvedené v paragrafu 10 odstavec 6. Rozhodnutí Evropského soudního dvora v případě Bockemühl je podstatné pro situace, kdy český plátcce DPH přijímá tyto služby a má povinnost sám vypočítat a odvést DPH. Při splnění zákonných podmínek má příjemce nárok na odpočet daně na vstupu a transakce je v takovém případě neutrální. Český zákon o DPH stanoví, že příjemce služeb, jež podléhají principu „reverse-charge“, musí mít kvůli nároku na odpočet DPH fakturu od poskytovatele služby. Podle podepsaného judikátu ESD ale není tento požadavek opodstatněný. Příjemce služeb typu „reverse-charge“ je tedy povinen vypočítat a odvést DPH bez ohledu na to, zda poskytovatel služby vystaví fakturu a zda má faktura všechny náležitosti. Podobně může příjemce plnění bez ohledu na fakturu uplatnit nárok na odpočet DPH.

Ing. Václav Pátek, Ing. Tomáš Rodák (PricewaterhouseCoopers)
(příspěvek byl otištěn se souhlasem redakce časopisu Ekonom – č. 17/2005)

INFORMACE

HESLO: NEPŘÍJEMNOST NEBO UMĚNÍ?

Heslo do počítače může být dvojího druhu. Buď dobré nebo špatné. Přitom je smutnou pravdou, že drtivá většina hesel v elektronickém světě patří do kategorie těch „špatných“. A to je chyba, protože heslo je klíčem ke všemu. Sebelepší bezpečnostní programy a mechanismy jsou k ničemu, pokud je právě heslo největší slabinou. Ostatně, v reálném světě je to podobné: zamčené bezpečnostní dveře jaksi nejsou schopné plnit svoji funkci, má-li zloděj klíč...

Jak většina z nás řeší úkol „vymyslet heslo“. Zpravidla tak, že si řekne: můj syn se jmenuje Marek, narodil se v roce 2003, takže heslo bude „marek2003“. Já si ho snadno zapamatuji – a nikdo přece nemůže uhodnout, jak jsem si své heslo vymyslel...

Stop! Špatně! Není nic snadnější než uhodnout takovéto heslo. Co na tom, že potencionální útočník netuší, jak se jmenuje váš syn (dcera, manželka, pes, oblíbený fotbalový klub aj.) nebo ve kterém roce se narodil. Prostě pomocí speciálního programu obsahujícího databázi několika stovek nejběžnějších jmen společně s kombinací základních letopočtů (stačí použít jen posledních sto let) dokáže hacker vyzkoušet tisíce kombinací hesla za několik sekund. Resp. on je nezkouší – zkouší je jeho počítač a váš počítač na většinu pokusů

jen odmítavě kroutí hlavou. Až při zkoušení hesla „marek2003“ kývne a pustí útočníka dále.

Vytvoření dobrého počítačového hesla je opravdu umění. Pokud chceme mít co nejbezpečnější heslo (což je pravděpodobné, protože jinak by jeho vytváření a používání nemělo smysl), je dobré si uvědomit, jakým způsobem je možné útok proti heslu provést. V zásadě jsou čtyři typy útoků.

Prvním typem útoku je **odhadnutí hesla**. Útočník buď použije nejčastěji používaná hesla (1234, heslo, password, příjmení apod.) nebo se je pokusí odhadnout na základě znalosti napadané osoby (jméno manžela/ky, dětí, oblíbeného zpěváka atd.). Obrana v takovémto případě je relativně jednoduchá: nepoužívat odhadnutelná hesla.

Druhým typem je **slovníkový útok**. Útočník zkrátka vezme nějakou kompletní databázi slov, a tuto postupně použije – pokud má štěstí, přihlašovací systém jen po zadání správného hesla vpustí dále. Že je to časově náročné? Ale kdeže! Pro jednoduchý počítačový program není nic snadnějšího než vyzkoušet za několik sekund tisíce a tisíce hesel. Obrana v takovémto případě je také poměrně snadná: nepoužívat jako heslo jakákoliv logická slovíčka, ale spíše kombinaci písmen, číslic a speciál-

ních znaků (podtržítka, hvězdička, plus apod.).

Třetím typem útoku je **vyzkoušení všech možných kombinací**. Útočník prostě spustí specializovaný program, který postupně zkouší všechny možné kombinace. Je to podobné jako kdyby zloděj u trezoru se šestimístným číselníkem mohl vyzkoušet všech milion kombinací. Výhodou počítačů je jednak možnost používat v hesle nejen číslice, ale také speciální znaky a písmena (viz. předchozí odstavec), a jednak možnost nastavit libovolnou délku hesla. Díky tomu je možné vytvořit miliardy a miliardy kombinací. Např. při použití hesla o délce osmi znaků složeného jen z písmen (naše abeceda má 24 znaků) je 110075314176 kombinací. Při použití delšího hesla, číslic a speciálních znaků je jich samozřejmě více. Proto útočníkovi může trvat neúnosně dlouhou dobu, než vyzkouší všechny možnosti. Má-li ale dostatek času nebo není-li heslo dostatečně silné, dříve či později prostě uspěje. Obrana v tomto případě je následující: čím delší heslo, tím lépe. Stejně tak pestrost hesla útočníkovi výrazně ztěžuje jeho „práci“.

Čtvrtým typem útoku je heslo si prostě **zjistit**. V tomto případě je problém někde jinde než v síle či slabosti hesla. Pokud si ho totiž napíšete na monitor, na klávesnici nebo podložku myši zespod, pak nemá potencionální útočník příliš práce. Je to zhruba stejné jako kdybychom byt pečlivě zamykali a klíče nechávali v zámku. Jinými slovy: co se bezpečnosti počítačového

hesla týká, musíme se podívat na dvě základní oblasti. Jednak je to vytvoření samotného hesla, jednak péče o něj.

Jak tedy postupovat, abychom vytvořili dostatečně bezpečné heslo a zároveň aby nebylo hned druhý den známé každému z našeho širokého okolí?

V případě vytváření bezpečného hesla se snažte nepoužívat obecně známá slova. Stejně tak nepoužívejte jako heslo slovo nějak spojené s vaší osobou. Pokud je o vás známo, že jste velkým příznivcem toho a toho herce, tak nezvaný zájemce o vaše data (ať již skutečný hacker či „jen“ zvědavý kolega z vedlejší kanceláře) ani nemusí požit slovníkový útok, neboť mu bude stačit podívat se na plakát na vašem pracovišti.

Nejodolnější proti oběma výše uvedeným útokům je nepoužít jako heslo slovo, ale pouze směsici znaků. Něco na způsob tuauldfe, phfvsljr či qklxtkc. Takováto slova najdete snad jen ve slovníku spisovné indiánštiny – a asi i to těžko. Heslo by mělo být dlouhé alespoň osm znaků (čím delší, tím složitější na uhádnutí, a tím více kombinací musí případný útočník zkoušet). Zkuste použít také velká a malá písmena, resp. jejich kombinaci (i když některé aplikace toto nerozlišují). Nebraňte se ani číslicím či speciálním znakům – zde ovšem buďte obezřetní. Třeba v případě hesel k poštovním účtům na freemailových serverech se budete muset přihlašovat například v průběhu dovolené z internetové kavárny v Řecku či ve Španělsku – pokud použijete diakritiku,

buďte si jisti se odtud na účet nepřihlásíte.

Pokud je to jen trochu možné, nepoužívejte v heslech „y“ a „z“ (především přistupujete-li k datům chráněným heslem z vícero počítačů). Vzhledem k tomu, že na české a americké klávesnici jsou tato písmena přehozena, mnohdy netušíte, jak je tomu u daného počítače (a mnohdy ani netušíte, jak na daném počítači klávesnici přepnout). A těžko poznáte, kdy heslo píšete špatně – zvláště zobrazuje-li se ve tvaru „*****“. Pak se jen divíte, že počítač heslo nezná.

Tolik tedy k vytvoření hesla a nyní pár řádků k péči o něj. S počítačovým heslem je to jako se zubním kartáčkem: nikomu ho nepůjčovat (tedy nesdělovat) a pokud možno často měnit. Na rozdíl od kartáčku je ovšem heslo zapo-

třebí chránit před zraky druhých osob. Heslo je zapotřebí měnit jen při pouhém podezření na jeho vyzrazení. Nikomu heslo neříkat – a pokud by už nebylo zbytí (jste na dovolené a z práce volají ohledně nepřekonatelného problému), okamžitě heslo změnit. Raději ale udělat všechno, co je ve Vašich silách, aby k takovýmto situacím nedocházelo!

Snažte se také nepoužívat jedno heslo ve vícero aplikacích. Je sice jednodušší pamatovat si jedno heslo než deset, ale zároveň při prozrazení jednoho dáváte k dispozici i svá ostatní data a informace!

Závěr: absolutně bezpečné heslo neexistuje, ale přiblížit se k němu lze.

Ing. Tomáš Příbyl

(tomas.pribyl@seznam.cz)

OHLÉDNUTÍ ZA SNĚMEM

Květen – pravděpodobně nejkrásnější měsíc v roce – je tradičně i obdobím, ve kterém se koná sněm Komory. Historické město Tábor a konkrétně hotel Dvořák (viz. obrázek) byly místem letošního sněmování.

Tentokrát mám „zpravodajskou povinnost“ výrazně usnadněnou, protože se sešly dva ohlasy, které jsou uvedeny níže, takže se omezím jen na pár postřehů (jinak si myslím, že by se z této formy referování mohla stát tradice).

Nedávný sněm má jeden neradostný primát – historicky nejnižší účast členů. Kde hledat příčiny? V pořádání sněmu ve spojení s následným školením? Vždyť jenom na sněm přijela cca čtvrtina účastníků (ovšem polovinu tvořili funkcionáři). V této podobě (v dalších dnech navazuje školení) se sněm však konal již poněkolikáté a účast členů nikdy neklesla pod stovku. Pravdou ovšem je, že i tábořského školení se zúčastnilo méně členů než bylo v minulých letech obvyklé – tady je ovšem důvod zřejmě v tom, že oproti tradiční-

mu jednomu školení v minulých letech byly letos v období duben - červen školení tři a účast se tedy více rozložila. Vloni byla o této otázce anketa na internetu a výsledek byl zcela vyrovnaný. **Možná bychom tedy v příštím roce mohli vyzkoušet model se sněmem pořádaným samostatně.** Příčina malé účasti ovšem mohla být i v tom, co naznačuje ve svém ohlédnutí Ing. Mgr. Markovičová.

Průběh sněmu byl standardní, projednávání jednotlivých bodů věcné a konstruktivní, jisté vybočení představovala pouze závěrečná diskuse, která sněm i o hodinu protáhla. Diskusní příspěvky reagovaly na přednesené zprávy a informace a obsahem byla především problematika legislativního řešení účetní profese, členství v Komoře a postavení Komory v rámci Svazu. Svůj odraz měla i v závěrečném usnesení.

Ve věci legislativní úpravy profese odkazují na zprávu zveřejněnou na internetu, bohužel nemám žádné zprávy, kterými bych ji doplnil, ale možná,

že rezignace náměstka ministra financí Ing. Zelinky se ukáže jako pozitivní impuls.

Hodně času bylo věnováno také (již tradičně) pokračujícímu odbornému vzdělávání (POV). V informaci o plnění POV v loňském roce bylo mj. konstatováno jisté zlepšení (u členů Komory počet zaslaných hlášení dosáhl téměř 70% ke konci dubna, u nečlenů je bohužel číslo výrazně nižší), ovšem ke spokojenosti je ještě daleko. Ani zveřejnění tzv. „černé listiny“ na internetu se nijak výrazně neprojevalo. Výbor Komory proto navrhl další opatření (kromě dílčí úpravy směrnice o POV) – novou úpravu zveřejňování seznamu certifikovaných účetních – v něm budou uvedeni pouze ti, kteří si plní své povinnosti (znění směrnice bude zveřejněno v příštím bulletinu). Navíc od příštího roku vstoupí v platnost i poslední Mezinárodní vzdělávací standard upravující právě problematiku postkvalifikačního vzdělávání, čímž význam POV ještě více vzroste.

Ladislav Zemánek

* * *

Na podzim roku 1999 jsem se stala držitelkou certifikátu „Bilanční účetní“ a zcela automaticky, bez jakéhokoli přemýšlení, jsem požádala o členství v Komoře certifikovaných účetních, která v tomtéž roce na jaře vznikla. Komora přece sdružuje lidi se zájmem o účetní profesi nebo alespoň s takovým pocitem jsem do Komory vstupovala.

Zatím jsem se zúčastnila všech sněmů Komory a neustále mne překvapují dotazy na téma:

- Proč být členem Komory?
- Jaké mi to přináší výhody?
- Jak je možné, že dosud vedení Komory nezajistilo členství v Komoře ze zákona?

Těmto dotazům nerozumím. Členství v Komoře je pro mne cosi jako stavovská povinnost. Asi by měl každý začít u sebe. Základní problém vidím v tom, že nejsou zřejmě všichni certifikovaní účetní na svou profesi dostatečně hrdí. Jsem ráda, že jsem dokázala později dosáhnout i na certifikát účetního experta a že jsem členem Komory certifikovaných účetních. Ve svém okolí se snažím prezentovat Komoru, a tím i naši profesi. Jsem přece v Komoře s lidmi, se kterými mohu své problémy konzultovat na profesionální úrovni. Jsem ráda, že mne nikdo nepovažuje za tzv. „garážovou účetní“, že jsem se přihlásila k etickému kodexu, a tím mohu svým klientům (popřípadě svému

zaměstnavateli) zajistit úroveň poskytovaných služeb. Pokud chceme Komoru ze zákona, nestačí vyvíjet aktivitu jen z naší strany, je třeba ji dostat do povědomí našim klientům a zaměstnavatelům, přesvědčit je, že Komora je zárukou kvality účetní profese. Ale pokud se budeme jen ptát a nebudeme naši profesi propagovat, těch pár snaživců Komoru nespasí.

Musíme všichni nejprve chtít a ne nejprve natahovat ruku a ptát se, co mám za to, že jsem v Komoře. Komora bude taková jakou si jí my všichni uděláme.

Ing. Eleonora Herlíková
účetní expert

* * *

Ačkoliv jsem certifikovanou účetní již několik let, až v letošním roce jsem se rozhodla pro aktivní účast a zapojení se jako člen Komory. Nedávný sněm byl pro mne osobně tedy sněmem prvním. Důvody zvážení mého členství i účasti na sněmu jsou totožné, a to podílet se na propagaci a zkvalitnění účetní profese.

Do Tábora jsem přijížděla s různými představami a očekáváními. Hned prvním překvapením pro mne byla malá účast členů. Věřím, že vše má vždy své příčiny, a tak mne samozřejmě napadla hned první otázka – co je důvodem tak malé účasti?

Dalším překvapením pro mne bylo technické zajištění projednávání jednotlivých programových bodů – v dnešní době je zcela běžné používat při takovýchto příležitostech profesionální prezentační pomůcky jako je počítač, dataprojektor a promítací plátno. Podle reakcí účastníků bylo zřejmé, že se v některých chvílích hůře orientovali v projednávaném programu, zejména když byla k projednávaným bodům vznášena různá doplnění či protínávrhy.

Jako velmi podnětnou a zajímavou jsem shledala diskusi, která následovala po projednání programových bodů a dalších otázek týkajících se činnosti

a života Komory – zprávy výborů, schválení rozpočtu atd. Byla, podle mého názoru, opravdu bouřlivá a je jen škoda, že čas byl limitován (i když i tak se sněm protáhl oproti předpokladům téměř o hodinu), a tak se možná nedostalo ke slovu více členů a naznačené otázky zůstaly bez konkrétních odpovědí.

- Co konkrétního podnikneme jako Komora a členové pro zpřehlednění organizační struktury účetní profese v ČR a pro vytvoření jedné reprezentativní profesní organizace účetních?
- Co je důvodem malého počtu členů Komory z celkového počtu certifikovaných účetních?
- Jak budeme účetní profesi propagovat u široké veřejnosti?
- Jak zajistíme větší aktivní účast členů v chodu Komory a odborném profesním životě?
- Jak budeme aktivně prosazovat

regulaci účetní profese?

- Jaká bude naše spolupráce na mezinárodní úrovni?

Možná znáte odpovědi či chcete pomoci hledat řešení?!

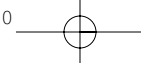
Svoje členství v Komoře a účast na sněmu považuji za správný krok a věřím, že budoucnost dá za pravdu spíše těm revolučním a optimistickým názorům.

Na závěr chci pochválit, přes výhradu výše, organizaci sněmu. Prostředí hotelu bylo velmi důstojné a výborná večeře příjemnou tečkou.

Věřím, že se uvidíme na sněmu příští rok v hojnějším počtu a některé otázky, na které jsem nedostala jednoznačnou odpověď, už budou mít své odpovědi či řešení.

Ing. Mgr. Jana Markovičová
účetní expert





U S N E S E N Í

VII. SNĚMU KOMORY CERTIFIKOVANÝCH ÚČETNÍCH

konaného v Táboře dne 25. května 2005

Sněm Komory certifikovaných účetních:

I. bere na vědomí:

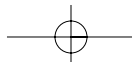
informaci výboru o plnění pokračujícího odborného vzdělávání v roce 2004,

II. schvaluje:

- a) zprávu o činnosti výboru Komory v období mezi sněmy přednesenou Ing. Harnou,
- b) zprávu o činnosti disciplinární komise přednesenou Ing. Barančicovou,
- c) zprávu o hospodaření Komory v roce 2004 vč. zprávy revizora účtu,
- d) výborem předložený návrh směrnice č. 5, kterou se mění směrnice č. 1/1999, kterou se stanoví systém pokračujícího odborného vzdělávání,
- e) výborem předložený návrh směrnice č. 6, o seznamech certifikovaných účetních,
- f) výborem předložený návrh na úpravu statutu,
- g) výborem předložený návrh na úpravu disciplinárního řádu,
- h) výborem předložený návrh na úpravu příspěvkového řádu,
- i) výborem předložený návrh na úpravu jednacího řádu,
- j) výborem předložený návrh rozpočtu Komory na rok 2005, ve znění změny z diskuse,

III. ukládá výboru Komory:

- a) aktivně se podílet, v součinnosti s Hlavním výborem Svazu, na přípravě legislativní úpravy účetní profese,
- b) předložit příštímu sněmu analýzu systému pokračujícího odborného vzdělávání,
- c) zajišťovat průběžný rozvoj činnosti Komory, zejména v oblastech:
 - poskytování služeb členům Komory s přihlédnutím k jejich zvýhodnění v porovnání s certifikovanými účetními - nečleny,
 - zvyšování úlohy Komory v legislativním procesu a spolupráci s Národní účetní radou a dalšími institucemi při řešení účetní metodiky i v navazujících oblastech,
 - propagace Komory,



- zkvalitňování vnitřních záležitostí Komory a systému certifikace účetních,
- d) vhodnými formami oslovovat certifikované účetní – nečleny Komory s cílem získat je pro členství,
- e) připravit novelizaci směrnice č. 1/1999, kterou se stanoví systém POV, ve znění směrnice č. 5/2005 tak, aby byla zcela v souladu s mezinárodním vzdělávacím standardem (IES) č. 7 platným od roku 2006 – zejména v rozsahu POV,
- f) zveřejnit na internetových stránkách Komory:
- fa) analýzu možností transformace Komory na samostatný subjekt, a to na základě současné organizační struktury Svazu účetních s cílem vytvořit jednotnou profesní organizaci,
- fb) do konce června harmonogram plnění úkolů vyplývajících z usnesení.

IV. ukládá členům Komory:

- a) v rámci své odborné činnosti i osobních kontaktů přispívat k propagaci systému certifikace a Komory,
- b) aktivní komunikací s výběrem Komory přispívat náměty, připomínkami i informacemi k dalšímu rozvoji činnosti Komory.

V. volí:

Ing. Hejreta, Ing. Homolku, Ing. Mudru, Ing. Stehlíkovou, Ing. Steinerovou a Ing. Šlechtovou delegáty Komory na mimořádný sněm Svazu účetních dne 20. června 2005.



CERTIFIKACE ISO

V loňském roce byla naše firma DUAS, s.r.o., jako jedna z prvních společností v oblasti daňových a účetních služeb certifikována podle mezinárodní normy ISO 9001:2001. Využili jsme nabídku v rámci tzv. pilotního projektu, který iniciovala Komora daňových poradců České republiky.

Daňoví poradci, kteří se účastnili pilotního projektu, byli jak fyzické, tak i právnické osoby. Konzultačním pracovištěm byl Institut průmyslového managementu, spol. s r.o. (dále jen „IPM“). Během půldenního seznámení s projektem jsme získali všechny nezbytné informace – co po nás projekt požaduje, časovou náročnost, finanční záležitosti, určení konzultantů. Prvním naším krokem v rámci tzv. „E-learningu“ bylo splnění požadovaných znalostí příslušné normy ISO. Během deseti dnů přijeli do naší firmy odborníci IPM a začali pracovat na analýze jednotlivých činností. Po vyjasnění některých pojmů došlo z naší strany k požadavku rozšíření certifikace i na činnost účetních poradců a vedení účetnictví. Celkem jsme připravovali k certifikaci následující činnosti: „Činnost daňových poradců“, Činnost ekonomických a organizačních poradců“ a „Činnost účetních poradců“.

Samotný postup před certifikací znamenal zvýšenou administrativu některých dílčích operací – smlouvy s klienty, řádné dokladování vykonané práce u klienta vč. jeho hodnocení naší práce, hodnocení pracovníků firmy, plány firmy v oblasti hospodářské, personální, obchodní... Vlastní zpracování projektu dále ještě vyžádalo dvě návštěvy zástupců IPM u nás na pracovišti vč. přítomnosti u samotného certifikačního auditu. Časový průběh od první konzultace v Plzni do závěrečného auditu trval jen dva a půl měsíce.

Po kladném vyhodnocení certifikace jsme čekali cca sedm týdnů na certifikát, který vystavovala certifikační autorita v zahraničí. Díky této časové prodlevě jsme se dostali poměrně na konec „fronty“ v čekání na příslibenou dotaci od Českomoravské záruční a rozvojové banky. Žádost jsme podali začátkem srpna loňského roku a ještě na začátku letošního června jsme příslibené dotační prostředky neobdrželi. Mezi jisté nedostatky patří i to, že se určitým způsobem stanete „rukojmím“ certifikační autority. Certifikace ISO platí na dobu tří let, ale certifikační autority si v daném mezidobí zajišťují práci tzv. „průběžnými audity“, které podle jejich názoru musí probíhat každý rok. Pokud tento audit odmítnete, můžete přijít o certifikát již po jednom roce od jeho získání. Zde se nejedná o jeden den práce externího auditora ve firmě, ale o náklad, který je zhruba ve výši cca 20 tis. Kč. Proto je velmi důležitý výběr certifikační autority. Velice se vyplatí před jejím

oslovením mít v ruce cenové nabídky alespoň tří nebo čtyř certifikačních firem, tím lze minimalizovat náklady v budoucích letech.

Co říci závěrem? Získaný **certifikát představuje pro firmu hlavně odpovědnost vůči zákazníkům**. Při získání nových zakázek zatím naše podnikatelská veřejnost (hlavně tzv. drobný sektor) stále uplatňuje prioritně hledisko ceny před kvalitou. Zahraniční partneři dokáží tento fakt ocenit, vědí, že firma zaručuje vysoký stupeň kvality práce. Myslím, že **pro drobné účetní firmy certifikace ISO představuje další krok** (vedle certifikace účetní profese) **směrem kupředu ve stále rostoucí konkurenci**.

Ing. Pavel Jakoubek
(jakoubek@duas.cz)

ISO 9001 je mezinárodní norma zaměřená na management jakosti, aplikovatelná pro organizace ze všech oblastí výroby a služeb. Je složena z několika kapitol, ve kterých jsou stanoveny požadavky, jak provádět jednotlivé procesy ve společnosti řízeným způsobem. Procesy představují souhrn všech činností, z kterých se skládá fungování celé společnosti (nakupování, řízení dokumentů a záznamů, personalistika, metrologie, kontrola a zkoušení atd.). Realizace procesů řízeným způsobem znamená to, že se eliminuje možnost výskytu potenciálních nedostatků v těchto procesech a vylučuje možnost nějakých chyb. Vyšší myšlenka normy je právě v řízených procesech, jejichž výsledkem je maximální spokojenost zákazníka, podle normy až předcházení očekávání zákazníka.

Zavedení systému managementu jakosti (SMJ), tedy certifikace společnosti podle ISO, umožňuje vybudovat efektivnější a stabilnější organizaci s významnými obchodními vztahy a pozicí v konkurenčním prostředí a rovnost s ostatními společnostmi v EU. Požadavek certifikovaného systému řízení jakosti podle ISO se dnes stává jedním z nejdůležitějších kritérií výběrových řízení.

Co přináší zavedení SMJ v organizaci:

- **zavedení pořádku** a systémového přístupu do všech firemních činností,
- **zprůhlednění firmy** pro zákazníka, vlastníka, vedení i zaměstnance,
- podstatné **zvýšení důvěryhodnosti** firmy, a tím snadnější pronikání na nové trhy,
- **stabilizace dosahované úrovně kvality** v čase i v sortimentu poskytovaných produktů a služeb,
- **snadnější zapracování** a zapojení se nových pracovníků k plnění cílů společnosti,
- **řízení ovlivňování trendů** v kvalitě produktů a služeb,
- vytvoření základu pro další **zlepšování kvality, a tím úspěch v konkurenčním boji,**
- vzájemně výhodné **obchodní vztahy.**

Realizace SMJ je podporována Ministerstvem průmyslu a obchodu formou dotace (prostřednictvím Českomoravské záruční a rozvojové banky).

Podle materiálů nejmenované poradenské společnosti zpracoval LZ



POHLEDNICE Z KARIBIKU

Mnohokrát jsem se snažila zjistit, co lidé v České republice vědí o Kajmanských ostrovech. Ve většině případů jsem dostala jedinou

odpověď: Kajmanské ostrovy jsou daňovým rájem. Kde se nachází? Co jsou to vlastně za ostrovy? Komu patří? Odpovědi na tyto otázky se mi nedostávalo.

Když jsme před dvěma lety s manželem rozhodovali o našem dalším působišti a dostali bychom otázku týkající se Kajmanských ostrovů, odpověď by byla obdobná. Tehdy jsme zvažovali dvě možnosti – zůstat v Londýně, kde jsme v té době žili, nebo se vrátit do Prahy. A pak náhle manžel dostal nabídku z KPMG Kajmanské ostrovy a bylo rozhodnuto. Až do našeho přiletu na Grand Cayman jsme o našem rozhodnutí vůbec nepochybovali. První dojmy však byly hodně rozporuplné: malá letištní budova připomínající nádraží na malém městě, horko s vysokou vlhkostí vzduchu, neuvěřitelně pomalí lidé a další a další zážitky, které zvětšovaly otazník nad naším rozhodnutím. Trvalo několik měsíců než se nám život na ostrově začal líbit a než jsme se přizpůsobili zdejšímu životnímu stylu.

Na úvod trochu zeměpisu

Kajmanské ostrovy jsou britským nezávislým územím a nachází se v západním Karibiku, asi 250 km jižně od Kuby a 300 km severozápadně od Jamajky. Hlavní město George Town leží na západním pobřeží ostrova Grand Cayman. Souostroví tvoří ještě další dva ostrovy – Cayman Brac a Little Cayman. Celková rozloha činí 259 km.

Grand Cayman, největší ze tří ostrovů, je přibližně 35 km dlouhý a průměrně 6,5 km široký. Ostrov je nízko položený s nejvyšší „horou“ The Bluff sahající do „výšky“ 43 metrů nad hladinu moře. Menší (zhruba poloviční) Cayman Brac leží asi 140 km severovýchodně od Grand Cayman a nejmenší Little Cayman leží asi 8 km západně od Cayman Brac. Na žádném z ostrovů není řeka, ale jsou zde rozsáhlá území s bujnou vegetací. Pobřeží jsou z velké části chráněna mořskými útesy a na hodně místech mangrovníkovým lemem, který často zasahuje do vnitrozemí a hraje významnou roli v ekologii ostrova.

Co se týká přírody, moře a pláže jsou krásné, nejznámější je Seven Mile Beach,

kteřá je skutečně sedm mil dlouhá a je často využívaná k procházkám. Moře je průzračně čisté. Na druhou stranu na ostrově nejsou žádné hory, takže milovníci horské turistiky by si tady na své nepřišli.

Velkou výhodou je počasí, které je po celý rok stabilní. Teploty se pohybují kolem 30 stupňů Celsia. Období dešťů začíná v červnu a končí v listopadu, teploty v tomto období jsou většinou o pár stupňů vyšší, je větší vlhkost vzduchu, deště jsou vydatné, ale většinou netrvají déle než pár hodin. V tomto období je rovněž nebezpečí hurikánů, což jsme v loňském roce zažili na vlastní kůži. V září 2004 ostrov zasáhl hurikán Ivan, který byl druhým hurikánem s větrem přes 160 km za hodinu, který zasáhl ostrov od roku 1900. Vlny dosahovaly výšky 10 až 20 metrů a v podstatě zničily vše, co bylo postaveno na pobřeží. Hurikán do slova a do písmene zničil ostrov. Turistická část již byla obnovena, ale bude trvat ještě hodně dlouho než se ostrov dostane do původního stavu.

Co s sebou přináší život na malém ostrově uprostřed Karibiku?

Život na ostrově je velmi uvolněný a pomalý. Lidé jsou příjemní, komunikativní, ochotní pomoci, na druhou stranu pomalí, nedochvilní a často nespolehliví. Dlouho mi trvalo, než jsem se zdejšímu životnímu stylu přizpůsobila v tom smyslu, že mne nerozčilila každá maličkost. Pokud si s někým domluvíte schůzku, musíte počítat s nejméně patnáctiminutovým zpožděním (což se tady nepovažuje za zpoždění). Klasické jamajské “Ya Man – No Problem” vyžehlí úplně všechno.

Velikost ostrova s sebou přináší uzavřenou komunitu lidí. Člověk se musí smířit se skutečností, že ať už jde nakupovat, za zábavou, na pláž nebo kamkoliv jinam, vždycky potká lidi, které zná. Také s sebou přináší částečnou ztrátu soukromí, život na ostrově by se dal přirovnat k životu na malém městě, kde se vůbec nic neutají. Do třetice je to ponorková nemoc, kterou většina lidí řeší tím, že jednou za čas z ostrova odletí a cestuje. Nejpopulárnější destinací je Miami, přímé lety jsou také na Jamajku, Kubu a několika měst v USA. Přes “prodloužené víkendy” (státní svátky jsou tady vždy v pondělí) cestovní kanceláře organizují charterové lety do nejrůznějších míst, ale asi nejpopulárnější je Kostarika. Velikost ostrova má však i svá pozitiva, člověk netráví dlouhý čas cestováním. Pro srovnání v Praze mi trvala cesta do práce 30 minut, v Londýně jednu hodinu a na Kajmanech deset minut. Mimochodem veřejná doprava tady téměř neexistuje, takže je nezbytné mít své vlastní auto, lépe dvě.

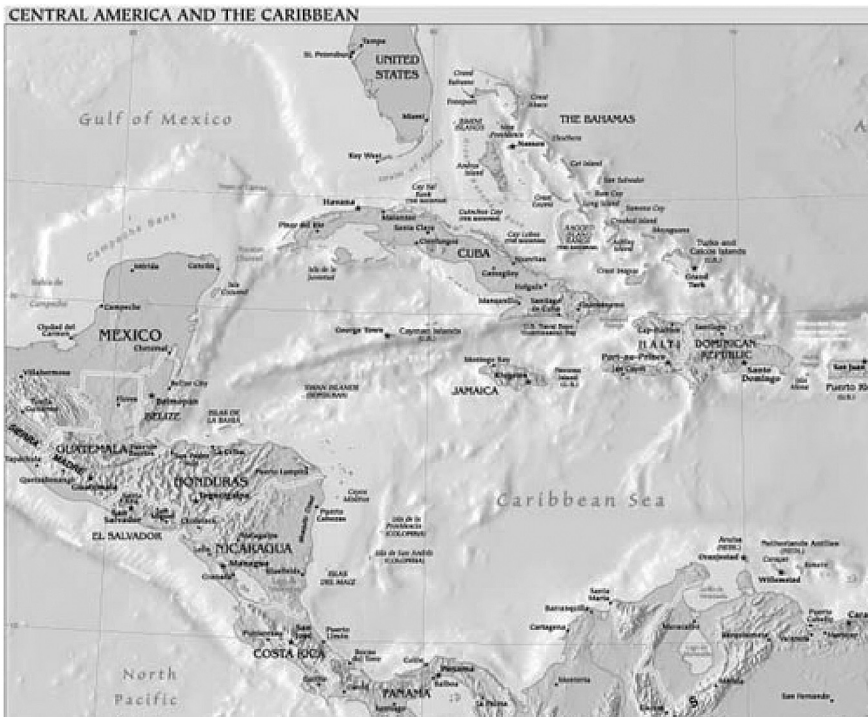
Na ostrově jsou široké sportovní možnosti (populární jsou vodní sporty, především potápění, ke kterému jsou tady výborné podmínky, dále golf, tenis, kolektivní sporty jako fotbal, americký fotbal, rugby apod.), ale téměř nulové kulturní vyžití.

Život na ostrově je obecně velmi drahý, počínaje nájmem, přes služby a konče potravinami. Neplatí se tady daň z příjmu, ale člověk platí daně v cenách všeho, co si koupí. Možnosti nakupování některých praktických věcí jsou velmi omezené, takže za nákupy se jezdí většinou do USA.

Jaké jsou zdroje příjmů místní ekonomiky?

Hlavním zdrojem příjmů jsou finanční služby. Dalšími segmenty místní ekonomiky je obchodování s nemovitostmi a turismus.

Kajmanské ostrovy patří podle objemu deposit k největším finančním centrům na světě. Klientům je nabízena celá řada služeb, mezi než patří privátní bankovníctví, správa aktiv a svěřenecké služby pro bohaté klienty, správa investičních, podílových a privátních fondů, řízení zaregistrovaných společností, strukturované financování a sekuritizace aktiv, pojišťovnictví, kótování na burze, lodní a letecký rejstřík, apod. V současné době je na ostrově registrováno okolo 600 bank (vč. padesáti největších bank na světě), více než 2.000 fondů (většina tzv. „Hedge



Funds”) s majetkem odhadovaným na 200 miliard amerických dolarů a více než 500 pojišťoven (tzv. „Insurance Captives”).

Druhým největším zdrojem příjmů je turistický ruch, z čehož nejvýznamnější položku tvoří turisté z velkých zaoceánských lodí. Denně kotví v přístavu tři až šest lodí, které pojmuou okolo 2.500 pasažérů a nabízí plný komfort luxusního hotelu. Většina pasažérů vyhledává zejména nakupování v “Duty Free” obchodech a nejvíce prázdninových dolarů se utratí za značkové zboží, hlavně diamanty, šperky, parfémy, galanterii a hodinky. Počet návštěvníků neustále roste a předpokládá se, že letos dosáhne dvou milionů. Dalším segmentem cestovního ruchu jsou turisté, kteří navštěvují některý z luxusních hotelů na pláži nebo si pronajímají případně vlastní apartmán na ostrově. Návštěva ostrova není levnou záležitostí, hlavně kvůli absolutnímu nedostatku ubytování nižší kvality za přijatelné ceny. Cena hotelového pokoje se pohybuje od 200 do 400 amerických dolarů za noc. Plně zařízený apartmán se pronajímá za 400 až 500 amerických dolarů za noc. Alternativou je pořízení vlastního apartmánu, jehož cena se však v turistických oblastech (na pláži) pohybuje od jednoho milionu amerických dolarů.

Kromě 30.000 Kajmanců žije na ostrově přibližně 20.000 cizinců, kteří přišli za prací. Nejvíce je zde Kanadánů, dále Britů, Jihoafričanů, Američanů a Australanů. Převážná většina „expatriotů” (jak se nám tady říká) pracuje ve finančních službách (účetnictví a správa investičních fondů) a turistickém ruchu. Většina firem v oboru jsou pobočky velkých bank, pojišťoven, auditorských, poradenských a právních kanceláří. Typická pobočka mezinárodní firmy má okolo padesáti zaměstnanců, větší firmy mají 100 až 200 zaměstnanců. Převážná většina zaregistrovaných firem nemá zaměstnance, je spravována za úplaty a existuje jen ve formě statutárních a transakčních dokumentů.

Dá se vůbec profesně srovnat působení u nás a na Kajmanských ostrovech?

Působení ve finančním sektoru na Kajmanských ostrovech je nejvíce srovnatelné se zaměstnáním v investičních fondech a v odděleních bank a pojišťoven v České republice, které se specializují na služby pro bohatou privátní klientelu. Klasickým příkladem zaměstnání je správa a alokace aktiv, správa a účetnictví fondů a společností, což zahrnuje výpočet čistého obchodního jmění na podílový list a účetní výkaznictví na denní, týdenní, popř. měsíční bázi. Dále administrativa odkupu a prodeje podílových listů nebo jiných vlastnických práv a vedení statutárních dokumentů a korespondence s podílníky a akcionáři s místním regulátorem (Cayman Islands Monetary Authority) a investičními manažery, kteří mohou a nemusí působit přímo na ostrově.

Dalším typem zaměstnání je práce v souvisejících službách – auditorských, poradenských a v právních kancelářích. Většina zaregistrovaných firem, které jsou spravovány za úplatu, si nechávají účetní závěrku ověřit auditorem a využívají některé z právních firem pro sestavení a změny ve statutárních a transakčních dokumentech.

Hlavní podmínkou zaměstnání v sektoru finančních služeb je kvalifikace, všichni uchazeči musí mít mezinárodně uznávanou účetní kvalifikaci (např. ACCA apod.) a minimálně dva roky praxe po jejím obdržení, jinak nedostanou pracovní povolení. Podpůrné administrativní práce jsou téměř výlučně obsazeny Kajmanci, kteří profitují z právně zakotvené pozitivní diskriminace. Na vyšší pozice je vyžadována několikaletá praxe z ostrova. Většina zahraničních pracovníků přichází na dvouletý pracovní kontrakt, který většinou není problémem prodloužit.

Pracovní doba je 40 hodin týdně, ale většina firem vyžaduje práci přes čas. I když je převážná část firem z Evropy, pracovní kultura je ve větší míře americká, což se projevuje malým množstvím sociálních výhod a také tím, že zaměstnanci nemají téměř žádná práva vůči zaměstnavatelům. Pracovní právo bývá nahrazováno individuální schopností dojednat si požadované podmínky. Průměrná dovolená je dva až tři týdny za rok. Finanční ohodnocení spolu s neexistencí přímých daní dělají ostrov velice atraktivním pro mladé lidi.

Hlavním důvodem, proč se mladý Kanadán nebo Brit rozhodne žít a pracovat dva roky na ostrově, je nasbírat zahraniční zkušenosti, našetřit peníze na splácení studijní či svatební půjčky, popř. na depozitum k hypotéce na nákup domu. Hlavním motivem lidí, kteří se rozhodnou zůstat déle než dva roky, je převážně zalíbení v ostrovním životním stylu.

Na úplný závěr:

Abych naše dojmy z ostrova shrnula, život na malém ostrově v Karibiku má své kouzlo, ale určitě není pro každého. Zatím se nám tady líbí a plánujeme, že tady ještě nějakou dobu zůstaneme. Z kariérního hlediska se nám daří, rozhodně je to výborná pracovní i životní zkušenost. Pokud by měl někdo zájem o bližší informace o pracovních možnostech na Kajmanských ostrovech, ráda je poskytnu.

Ing. Gabriela Nevěřilová
účetní expert

P.S. kontakt přes sekretariát Komory.



Využijte jedinečnou nabídku Vysoké školy finanční a správní!

**Absolventi 2. stupně certifikace mají
možnost získat vysokoškolský titul
již za dva roky studia!**

Dovolte, abychom Vám pár slovy přiblížily největší soukromou vysokou školu v České republice – Vysokou školu finanční a správní. Naše instituce, jejímiž zakladateli jsou Appian Group a.s. a Bankovní akademie a.s., funguje na českém trhu od roku 1999. V tomto roce získala akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro poskytování vysokoškolského vzdělání na bakalářském stupni, v roce 2003 pak byla akreditace rozšířena na magisterskou úroveň poskytování studia. K tomuto okamžiku poskytuje kvalitní vzdělání téměř třem tisícům českých i zahraničních studentů.

V říjnu loňského roku byl na VŠFS zahájen 1. ročník výuky v programu celoživotního vzdělávání „**Účetnictví a audit pro bilanční účetní**“. Je určen pro specifickou skupinu, kterou jsou absolventi 2. stupně systému certifikace. Tito mají možnost vystudovat vysokoškolské studium bakalářského stupně během dvou let, z čehož prvním rokem v rámci celoživotního vzdělávání a druhým rokem přestupem do 3. ročníku řádného bakalářského studia oboru „**Řízení podniku a podnikových financí**“ se specializací na účetnictví. V praxi to vypadá takto: v průběhu dvou semestrů programu celoživotního vzdělávání (jednoho akademického roku) studenti splní všechny povinnosti bakalářského studijního programu za 1. a 2. ročník studia (s výjimkou jazykových, které splní na základě individuálního studia, nebo s využitím programů CŽV nabízených katedrou jazyků). Studium je pojato kombinovanou formou, což znamená, že je výuka rozdělena do pěti soustředění za semestr. Soustředění probíhají v pátek odpoledne a v sobotu. Celková semestrální hodinová výuka čítá 72 vyučovacích hodin. Hlavním cílem tohoto specifického produktu VŠFS je využít znalostí a zkušeností získané během certifikace účetních pro splnění studijních požadavků bakalářského studijního programu, a to jak již zde bylo zmíněno ve zkráceném termínu dva roky. Cena programu je 35.000,- Kč za semestr v rámci CŽV. Cena navazujícího řádného třetího ročníku bakalářského studia činí 19.500,- Kč za semestr. Studenti budou mít přiděleny identifikační čísla a hesla, která jim umožní přístup do informačního systému VŠFS, kde se nalézá spousta různých studijních materiálů ze všech vyučovaných předmětů vč. metodických listů k výuce.

Úspěšní absolventi bakalářského studia mají možnost na naší vysoké škole pokračovat studiem magisterským, popř. americkým studijním programem MBA či studovat souběžně s českým také americký bakalářský program. **Další ročník studia „Účetnictví a audit pro bilanční účetní“ budeme zahajovat v říjnu 2005.**

RNDr. Petr Budinský, CSc.
náměstek GŘ pro rozvoj a obchod

DALŠÍ INFORMACE

Vysoká škola finanční a správní, Vltavská 12, Praha 5,
Bc. Lenka Melicharová: e-mail: lenka.melicharova@vsfs.cz,
tel.: 210 088 823, 724 130 123

NOVÍ ČLENOVÉ KOMORY

březen 2005:

Věra Zimová, Ústí nad Labem
 Ing. Hana Vaňousová, Česká Třebová
 Ing. Zdeňka Kleknerová, Zeleneč
 Ing. Natalia Čadová, Praha
 Ing. Jan Ludvík, Nehvizdy
 Anna Kubaljaková DiS, Benešov u Prahy
 Lenka Dvořáková, Nový Knín
 Daniela Lipková, Praha
 Ing. Miroslava Lencová, Praha
 Ing. Pavel Košek, Liberec
 Jarmila Machálková, Rychvald
 Alena Bogdanovská, Ostrava
 Ing. Magdalena Šimová, České Budějovice
 Ing. Irena Lorencová, Praha
 Ing. Šárka Masná, Ostrava
 Ing. Irena Stehlíková, Telč
 Marta Beránková, Praha
 Ing. Ondřej Beran, Praha
 Ing. Josef Srna, Praha
 Hana Svobodová, Kutná Hora
 Ing. Mgr. Jana Markovičová, Praha
 Ing. Petr Smutný, Praha
 Václava Procházková, Tachov

Jiřina Mžíková, Orlová
 Ing. Petra Malátová, Boršov nad Vltavou
 Ing. Iva Bakešová, Praha
 Jiřina Balcarová, Mladá Boleslav
 Ing. Petr Hanel, Opava
 Šárka Kulhánková, Hradec Králové
 Bc. Eva Lišková, Koryčany
 Radana Merunová, Příbram
 Daniela Váchová, Slaný

duben 2005:

Ilona Sudíková, Králův Dvůr
 Ing. Tomáš Brychta, Praha
 Ing. Simona Janatová, Pardubice
 Jana Gromesová, Olomouc
 Ing. Lucia Dobrovolská, Praha
 Marie Hlávková, Velké Pavlovice
 Ing. Lenka Němcová, Praha

květen 2005:

doc. Dr. Ing. Hana Filipczykova, Ostrava
 Ing. Marko Eliášek, Brno
 Simona Zárybnická, Králův Dvůr
 Ing. Zdenka Kvasková, SR – Prešov
 Jitka Škodová, Praha
 Ing. Anděla Fišerová, Brno

STALO SE ...

IFAC v Praze. V březnu se uskutečnila v Praze konference IFAC na téma „SMP/SME a rozvíjející se země“ za účasti Grahama Warda – prezidenta IFACu a delegátů ze 49 zemí. Vzhledem k tomu, že konference zrovna „spadla“ do uzávěrky minulého bulletinu, odkazují nyní na již publikova-

né informace v časopisu Účetnictví (č. 4/2005) resp. květnový Bulletin ISÚ (též na internetu).

Podvod. Mnohým z Vás v uplynulých měsících přišla nabídka na zapojení se do systému certifikace, organizovaným Komorou účetních poradců a interních auditorů se sídlem postupně na různých adresách např. v České

Lípě a v Praze, který se výrazně podobal našemu systému certifikace. Svaz (Komora) podnikla v této souvislosti právní kroky. Mozek tohoto projektu J.Š. je v současnosti ve vazbě a je vyšetřován pro podezření z řady trestných činů.

Etická komise. Ještě před sněmem stihl výbor Komory schválit legislativní rámec pro zřízení tak potřebné etické komise (směrnice bude zveřejněna v příštím bulletinu). Nyní je třeba komisi „oživit“ a tudíž zájemci o působení v komisi jsou vítáni.

Certifikáty. Muzeum hl.m. Prahy na rozhraní Nového Města a Karlína (mimochoodem právě před 105 lety bylo otevřeno pro veřejnost) je v posledních měsících tradičním místem pro slavnostní předávání certifikátů. Nejinak tomu bylo i v pondělí 20. června, kdy bylo připraveno celkem 121 certifikátů všech stupňů (ovšem drtivě převažovaly certifikáty prvního stupně). Pět z nich převzali i stávající členky Komory. Certifikát bilanční účetní obdrželi Jana **MALECHOVÁ**, Ing. Martina **MATĚJÍČKOVÁ** a Ludmila **VALINOVÁ**. Nejvyšší české kvalifikace účetní profese dosáhli a účetními experty jsou nyní i Ing. Jana **ANTONOVÁ** a Ing. Barbora **BOJKOVÁ** (foto). Blahopřeji.

Účetní roku startuje. Po loňském úspěšném prvním ročníku startuje v prázdninových měsících vyřazovacími (internetovými) koly druhý ročník soutěže „Účetní roku“ pořádaný pod odbornou patronací Komory společ-

ností Cígler software, a.s. Finále proběhne koncem října opět na brněnském výstavišti v rámci veletrhu Invox. Jen připomínám, že členka Komory Ing. Jitka Nešvarová vloni získala druhé umístění. Hlavní cenou bude opět osobní automobil. Více na www.ucetniroku.cz.



Rezignace. Velký rozruch způsobila v polovině června rezignace náměstka ministra financí Ing. Ladislava Zelinky, který měl v působnosti nejen vymáhání zahraničních pohledávek, ale také problematiku účetnictví. Několikrát veřejně podpořil legislativní řešení účetní profese, ale výsledek jeho snahy v této oblasti byl bohužel méně zřejmý... Jen o pár dní později přišel se svojí rezignací (z osobních důvodů) člen výboru Komory Ing. Jaroslav Černý. Do voleb v příštím roce bude výbor v šestičlenném složení.

Spolupráce. Těsně před uzávěrkou bulletinu podepsali dne 28. června prezidenti Hospodářské komory České republiky Dr. Ing. Drábek a Svazu

účetních Ing. Harna „Memorandum o spolupráci“, které otvírá docela zajímavé možnosti vzájemně výhodné spolupráce na celostátní i regionální úrovni. V nejbližších týdnech bude „Memorandum“ rozpracováno do konkrétních projektů, ale jisté je, že se Svazu (Komoře) např. ještě více otevírají dveře v oblasti legislativního procesu.

LZ

* * *

EMAA zasedala v Českém Krumlově. Svaz účetních byl opět po čtyřech letech hostitelem zasedání European Management Accountants Association (EMAA), v pořadí již patnáctého.

Ústředním bodem červnového jednání byla problematika uznávání kvalifikací členských států v EU a stanovení jednotného postupu EMAA při podpoře jednotlivých členských zemí.

Cílem EMAA je dosáhnout určité srovnatelnosti kvalifikace vůči ostatním státům Evropy. Stále větší množství občanů se snaží o přiměřené uznání svojí kvalifikace. Národní svazy musí vyvíjet aktivitu vůči komisi pro vzdělávání při Evropské unii a požadovat uznání kvalifikace. V tomto směru jsou kladeny vysoké nároky na International Officers jednotlivých členských zemí EMAA, aby učinily přípravné práce. V prvním kroku je nutné prověřit curriculum národní kvalifikace, zda je přibližně srovnatelné se sousední zemí. K tomu je třeba zpracovat dodatek diplomu (tzv. diploma suple-

ment), v němž budou uvedeny všechny podstatné informace o sylabu a úrovni kvalifikace. Originální vysvědčení neposkytuje dostatečné informace a bez detailního vysvětlení není možné odhadnout úroveň kvalifikace. Dodatek zohledňuje rychlé změny kvalifikací, usnadňuje mobilitu a přístup ke vzdělání a podporuje spravedlivé a věcné posouzení kvalifikací. To je i názor vzdělávací komise Evropské unie, která schválila vzor dodatku diplomu 5.ledna 2005. Nová směrnice EU se připravuje i pro oblast tzv. dalšího vzdělávání.

V tomto kontextu je významný přijatý návrh Svazu účetních na vypracování společného dokumentu zahrnující popis účetních kvalifikací v jednotlivých zemích tak, aby umožnil komplexně vyhodnotit úroveň dané kvalifikace pro potřeby srovnání a uznání s kvalifikacemi v ostatních evropských zemích. Příprava materiálu (s cílem vytvořit rámec a formát dokumentu) bude zahájena pilotním projektem na bilaterální úrovni mezi ČR a Rakouskem. Srovnání jednotlivých národních kvalifikací by mělo probíhat s využitím Mezinárodních vzdělávacích standardů (IES), které poskytují globální měřítko a jejich úroveň je nezpochybnitelná. Co se týče úrovně kvalifikace, je zřejmé, že nároky na znalosti jsou obdobné, rozdíly však nastávají v legislativním pojetí jednotlivých zemí, zejména v oblasti pravomocí udělených takto kvalifikovaným účetním např. v oblasti schvalování účetní závěrky apod. Jedním z cílů diskuse, která bude pokračo-

vat i po letošním setkání, je posoudit tyto rozdíly, pojmenovat je a hledat společné řešení, které by umožnilo posílit pozici bilančních účetních v jednotlivých zemích EMAA a dosáhnout jejího uznání v dalších zemích EU.

Svaz účetních hodlá dále pokračovat i v procesu bilaterálních jednání v rámci Evropské unie s cílem uznání kvalifikace v dalších zemích. V některých případech se bude vzhledem k místním požadavkům jednat o úroveň účetního experta (např. Francie, Itálie, Velká Británie), v jiných zemích bude

vyhovovat místní legislativě úroveň bilančního účetního. I při bilaterálních jednáních chce Svaz účetních postupovat jednotně v souladu s ostatními členskými zeměmi EMAA.

Jednotný postoj by měla EMAA vytvářet a prosazovat i v rámci ovlivňování procesu tvorby IFRS pro malé a střední podniky. Podrobnější informace o jednání a závěrech budou zveřejněny v časopisu Účetnictví.

JUDr. Věroslav Sobotka
(ISÚ a.s.)

Informace disciplinární komise

Disciplinární komise dne 17. prosince 2004 projednala na návrh tajemníka disciplinární provinění dvaceti členů Komory spočívající v neplnění povinnosti člena Komory podle čl. 7 odst. 2 písm. c) statutu (platit řádně členské příspěvky podle příspěvkového řádu) a rozhodla uložit disciplinární rozhodnutí – vyloučení z Komory certifikovaných účetních. Pět členů podalo proti rozhodnutí komise odvolání, kterému výbor Komory na svém jednání dne 20. ledna vyhověl. Ostatní rozhodnutí nabyla platnosti. Z rozhodnutí disciplinární komise je disciplinární opatření zveřejněno:

Podle rozhodnutí disciplinární komise ze dne 17. prosince 2004 byli z Komory certifikovaných účetních vyloučeni:

Martina **ANTONŮ**, členské číslo - 2371, Ústí nad Labem
 Pavlína **DURAČKOVÁ**, členské číslo - 2594, Ostrava
 Ing. Vojtěch **GERLA**, členské číslo – 1616, Valašské Meziříčí
 Ilona **HUDEČKOVÁ**, členské číslo – 1465, Prostějov
 Andrea **KOPÚNOVÁ**, členské číslo – 2781, Praha
 Ing. Hana **KRATOCHVÍLOVÁ**, členské číslo – 2131, Křižany
 Veronika **LENCOVÁ**, členské číslo – 2135, Sedlec u Českých Budějovic
 Bc. Markéta **MACHÁČKOVÁ**, členské číslo – 2888, Praha
 Květuše **NOVÁKOVÁ**, členské číslo – 1858, Praha
 Ing. Bohumír **PÁLENÍK**, členské číslo – 1503, Praha
 Ing. Milan **POSPÍCHAL**, MBA, členské číslo – 2084, Žďárec nad Doubravou
 Irena **PYTÍLKOVÁ**, členské číslo – 1906, Praha
 Jaroslav **RASZKA**, členské číslo – 2053, Třinec
 Ing. Libor **SLABÝ**, členské číslo – 1591, Liberec
 Pavel **ŠOUFEK**, členské číslo – 2348, Praha

Za správnost: Zemánek

POZVÁNKA NA INTERNÁTNÍ ŠKOLENÍ ASERTIVNÍ KOMUNIKACE PRO ÚČETNÍ A DAŇOVÉ PORADCE

pořádané Komorou certifikovaných účetních ve dnech 3.–10. září 2005

Vložené hrazené účastníkem: cca 9 000. Kč, bude upřesněno v závislosti na konkrétním místě konání. Cena zahrnuje dopravu autobusem, přednášky, materiály, ubytování ve dvouúžlkovém pokoji a stravování v rozsahu polopenze. Možnost individuální dopravy popř. prodloužení pobytu.

Místo konání: Chorvatsko

Školení zahrnuje do pokračujícího odborného vzdělávání v rozsahu 24 hodin.

ODBOBNÝ PROGRAM ŠKOLENÍ

- co je a co není asertivita,
- základní složky a formy asertivity,
- nácvik efektivní komunikace,
- nácvik žádostí, odmítnutí, zpětné vazby, kritiky, pochvaly,
- rozpoznání manipulace a obrana proti ní.

lektor: **PhDr. Pala Vyhlídalová**

Kontaktní osoba: Zemánek, tel.: 224 041 019, e-mail: info@komora-ucetnich.cz

PŘIHLÁŠKY

jsou na internetových stránkách Komory a jsou přijímány **do 22. srpna 2005 !!!**

AVIZO NA DALŠÍ ŠKOLENÍ KOMORY V ROCE 2005

datum: **20.–22. října 2005**

téma: IFRS a US GAAP – lektor: Ing. Robert Mládek

místo konání: Šiškův mlýn (u Telče)

datum: **3.–5. listopadu 2005**

témata: trestní odpovědnost podnikatelů (se zaměřením na trestné činy hospodářské, daňové, proti majetku atd.) – lektor: Mgr. Hana Pokorná, správa daní vč. optimaliza-
ce daňové povinnosti – lektor: Ing. Jan Vorlíček, dlouhodobý majetek z účetního
a daňového pohledu – lektoři: Ing. Zdenka Cardová a Ing. Eva Křepelová
místo konání: bude upřesněno

Pozvánky budou na internetu zveřejněny cca koncem srpna.

REZERVUJTE SI TERMÍNY !